

ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΛΙΒΕΡΑΛΙΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ

ρήματαβραχεία

θ ε ο γ ο ν ί α ο ν ο μ ά τ ω ν ε π ί σ κ ε ψ ι ς

1. Κτήσυλλα

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιομένων γ'

Κτήσυλλα ἐγένετο Κεῖα τὸ γένος ἐξ Ἰουλίδος Ἀλκιδάμαντος θυγάτηρ. ταύτην ἰδὼν Ἑρμοχάρης Ἀθηναῖος χορεύουσαν Πυθίοις παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Καρθαία ἐπεθύμησεν αὐτῆς καὶ ἐπιγράψας μῆλον ἔρριπεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ἣ δὲ ἀνείλετο καὶ ἀνέγνω·

ἐγέγραπτο δὲ ὄρκος κατὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἥ μὴν γαμηθήσεσθαι Ἑρμοχάρει Ἀθηναίῳ. ἣ μὲν οὖν Κτήσυλλα ἀπέρριψε τὸ μῆλον αἰδεσθεῖσα καὶ χαλεπῶς ἤνεγκεν, ὥσπερ ὅτε Κυδίππην Ἀκόντιος ἐξηπάτησεν. Ἑρμοχάρει δὲ αἰτησαμένῳ

κατήνεσε τὸν γάμον ὁ πατήρ ὁ τῆς Κτησύλλης καὶ ὄμοσε τὸν Ἀπόλλωνα τῆς δάφνης ἀψάμενος. ἐπεὶ δὲ διήλθεν ὁ τῶν Πυθίων χρόνος, Ἀλκιδάμας ἐκλαυθόμενος τὸν ὄρκον, ὄν ὄμοσεν, ἐτέρῳ συνώκιζε τὴν θυγατέρα. καὶ ἡ παῖς ἔθυεν

ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. χαλεπῶς δὲ φέρων Ἑρμοχάρης ἐπὶ τῷ τούτου διαμαρτεῖν εἰσέδραμεν εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον· καὶ ἡ παῖς αὐτὸν ἰδοῦσα κατὰ θεῖον ἠράσθη, καὶ συνθεμένη διὰ τῆς τροφῆς διαλαθοῦσα τὸν πατέρα, νύχιον ἀπέπλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ γάμος ἐπράχθη τῷ Ἑρμοχάρει.

τεκοῦσα δ' ἡ Κτήσυλλα καὶ χαλεπῶς ἐκ τοῦ τόκου διατεθεῖσα ἐτελεύτησε κατὰ δαίμονα, ὅτι ὁ πατήρ αὐτῆς ἐψεύσατο τὸν ὄρκον. καὶ τὸ μὲν σῶμα κομίσαντες ἔφερον ὅπως κηδεύσωσιν, ἐκ δὲ τῆς στρωμνῆς πελειᾶς ἐξέπτῃ καὶ τὸ σῶμα τῆς Κτησύλλης ἀφανὲς ἐγένετο.

χρωμένῳ δ' Ἑρμοχάρει ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἰδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τοῖς Ἰουλιήταις ἐπώνυμον Ἀφροδίτης Κτησύλλης· ἔχρησε δὲ καὶ τοῖς Κεῖοις. οἱ δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν, Ἰουλιῆται μὲν Ἀφροδίτην Κτήσυλλαν ὀνομάζοντες, οἱ δὲ ἄλλοι Κτήσυλλαν Ἑκαέργην.

2. Μελεαγρίδες Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων γ'

Οἰνεὺς ὁ Πορθέως τοῦ Ἄρεως ἐβασίλευσεν ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἐξ Ἀλθαίας τῆς Θεστίου Μελέαγρος, Φηρεὺς, Ἀγέλεως, Τοξεύς, Κλύμενος, Περίφας, θυγατέρες δὲ Γόργη, Εὐρυμήδη, Δηιάνειρα, Μελανίππη. ἐπεὶ δ' ἔ-

θυσεν ἀπαρχὰς ὑπὲρ τῆς χώρας, ἐκλανθάνεται τῆς Ἄρτεμιδος. αὕτη κατὰ μῆνιν ἐφορμᾷ σὺν ἄγριον, ὃς κατέφθειρε τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν. ἔπειτα Μελέαγρος καὶ οἱ Θεστίου παῖδες συνήγειραν τοὺς ἀριστεὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὸν σὺν, οἱ δὲ ἀφικόμενοι κτείνουσιν αὐτόν.

ὁ δὲ Μελέαγρος διανείμας τὰ κρέα αὐτοῦ τοῖς ἀριστεῦσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρος ἐξαίρει γέρας ἑαυτῷ. Ἄρτεμις δέ, ἐπεὶ τὸν ἱερόν σὺν ἔκτειναν, ἔτι μᾶλλον ἐχολώθη καὶ νεῖκος ἐνέβαλεν αὐτοῖς. οἱ γὰρ παῖδες οἱ Θεστίου καὶ οἱ ἄλλοι

Κουρήτες ἄπτονται τοῦ δέρου φάμενοι μετεῖναι τὰ ἡμίσεια τῶν γερῶν ἑαυτοῖς.

Μελέαγρος δὲ ἀφαιρεῖται κατὰ βίαν καὶ κτείνει τοὺς Θεστίου παῖδας. ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως πόλεμος ἐγένετο Κουρήσι καὶ Καλυδωνίοις· καὶ ὁ Μελέα-

γρος εἰς τὸν πόλεμον οὐκ ἐξήει μεμφόμενος ὅτι αὐτῷ κατηράσατο ἡ μήτηρ διὰ τὸν τῶν ἀδελφῶν θάνατον.

ἦδη δὲ

τῶν Κουρήτων μελλόντων αἰρεῖν τὴν πόλιν ἔπεισε τὸν Μελέαγρον ἡ γυνὴ Κλεοπάτρα τοῖς Καλυδωνίοις ἀμῦναι, ὁ

δὲ ἀναστὰς ἐπὶ τὸν στρατὸν τῶν Κουρήτων καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει τῆς μητρὸς ἐμπρησάσης τὸν παρὰ τῶν Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλόν· ἐπέκλωσαν γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸν ἔσσεσθαι χρόνον ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμῆνῃ.

ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ

ἄλλοι παῖδες Οἰνέως μαχόμενοι. καὶ πένθος ἐπὶ Μελεάγρῳ μέγιστον ἐγένετο παρὰ Καλυδωνίοις. αἱ δὲ ἀδελφαὶ αὐτοῦ παρὰ τὸ σῆμα ἐθρήνουν ἀδιαλείπτως ἄχρις αὐτὰς Ἄρτεμις ἀψαμένη ῥάβδῳ μετεμόρφωσεν εἰς ὄρνιθας καὶ ἀπώκισεν εἰς Λέρον τὴν νῆσον, ὀνομάσασα μελεαγρίδας.

αἱ δὲ ἄχρι

νῦν ἔτι καθ' ὥραν ἔτους λέγονται πένθος ἐπὶ Μελεάγρῳ φέρειν. δύο δὲ τῶν Ἀλθαίας θυγατέρων Γόργην καὶ Δηιάνειράν φασι κατ' εὐμένειαν Διονύσου μὴ μεταβαλεῖν, ὅτι τὴν χάριν αὐτῷ Ἄρτεμις διδοῖ.

3. Ίεραξ Ίστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονία

Ίεραξ ἐγένετο ἐν τῇ Μαριανδυνῶν γῆ δίκαιος ἀνὴρ καὶ ἐπιφανής. οὗτος ἱερά Δῆμητρος ἰδρύσατο καὶ πλείστους αὐτῆς καρποὺς ἔλαβεν.

ἐπεὶ δὲ Τεῦκροι κατὰ χρόνον τὸν ἰκνούμενον οὐκ ἀπεδίδοσαν ἱερά Ποσειδῶνι, ἀλλὰ ὑπ' ὀλιγωρίας ἐξέλειπον, χαλεπήνας Ποσειδῶν τοὺς μὲν ἐκείνης καρποὺς ἔφθειρε, κῆτος δ' ἐξαισίον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐφώρμησεν αὐτοῖς.

οὐ δυνάμενοι δὲ πρὸς τὸ κῆτος καὶ τὸν λιμὸν ἀντέχειν ἀπέστειλλον οἱ Τεῦκροι πρὸς τὸν Ίερακα καὶ ἐδέοντο πρὸς τὸν λιμὸν ἐπαμῦναι κάκεινος ἔπεμπε τε καὶ πυρὸν καὶ ἄλλην τροφήν.

Ποσειδῶν δὲ μηνίσας, ἐπεὶ κατέλυεν αὐτοῦ τὰς τιμάς, ἐποίησεν ὄρνιθα, ὃς ὀνομάζεται ἔτι νῦν ἱέραξ, καὶ τὸ ἦθος ἥλλαξεν ἀφανίσας· μέγιστα γὰρ ὑπ' ἀνθρώπων φιληθέντα πλείστον αὐτὸν ἐποίησεν ὑπὸ τῶν ὀρνέων μισηθῆναι καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν κωλύσαντα πλείστους ἐποίησεν αὐτὸν ὀρνίθων ἀποκτεῖναι.

4. Κραγαλεύς

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων ἀ' καὶ Ἀθανάδας Ἀμβρακικοῖς

Κραγαλεύς ὁ Δρύοπος ᾧκει τῆς γῆς τῆς Δρυοπίδος
παρὰ τὰ λουτρά τὰ Ἡρακλέους, ἃ μυθολογοῦσιν Ἡρα-
κλέα πλήξαντα τῆ κορύνῃ τὰς πλάκας τοῦ ὄρους ἀναβαλεῖν.

ὁ δὲ Κραγαλεύς οὗτος ἐγεγόνει γηραιὸς ἤδη καὶ τοῖς
ἐγχαίροις ἐνομίζετο δίκαιος εἶναι καὶ φρόνιμος, καὶ αὐτῷ
νέμοντι βοῦς προσάγουσιν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις καὶ
Ἡρακλῆς κριθησόμενοι περὶ Ἀμβρακίας τῆς ἐν Ἠπειρῷ.

καὶ ὁ μὲν Ἀπόλλων ἑαυτῷ προσήκειν ἔλεγε τὴν πόλιν, ὅτι
Μελανεύς υἱὸς ἦν αὐτοῦ, βασιλεύσας μὲν Δρυόπων καὶ πο-
λέμῳ λαβὼν τὴν πᾶσαν Ἠπειρον, γεννήσας δὲ παῖδας Εὐρυ-
τον καὶ Ἀμβρακίαν, ἐξ ἧς ἡ πόλις Ἀμβρακία καλεῖται·
καὶ αὐτὸς μέγιστα χαρίσασθαι παρὰ τοῦτο τῇ πόλει.

Σισυφίδας μὲν γὰρ αὐτοῦ προστάξαντος ἀφικομένους κα-
τορθῶσαι τὸν πόλεμον Ἀμβρακιώταις τὸν γενόμενον αὐ-
τοῖς πρὸς Ἠπειρώτας, Γόργον δὲ τὸν ἀδελφὸν Κυψέλου
κατὰ τοὺς αὐτοῦ χρησμούς λαὸν ἔποικον ἀγαγεῖν εἰς Ἀμ-
βρακίαν ἐκ Κορίνθου, Φαλαίκῳ δὲ τυραννοῦντι τῆς πόλεως
αὐτοῦ κατὰ μαντείαν Ἀμβρακιώτας ἐπαναστήσαι καὶ παρὰ
τοῦτο πολλοὺς ἀπολέσθαι καὶ τὸν Φάλαικον, τὸ δὲ ὅλον
αὐτὸς ἐν τῇ πόλει ποιῆσαι πλειστάκις ἐμφύλιον πόλεμον καὶ
ἔριδας καὶ στάσιν, ἐμποιῆσαι δ' ἀντὶ τοῦ τῶνδ' εὐνομίαν
καὶ θέμιν καὶ δίκην, ὅθεν αὐτὸν ἔτι νῦν παρὰ τοῖς Ἀμβρα-
κιώταις Σωτήρα Πύθιον ἐν ἑορταῖς καὶ εἰλαπίναις ἄδεσθαι.

Ἄρτεμις δὲ τὸ μὲν νεῖκος κατέπαυε τὸ πρὸς τὸν Ἀπόλ-
λωνα, παρ' ἐκόντος δ' ἡξίου τὴν Ἀμβρακίαν ἔχειν· ἐφίεσθαι
γὰρ τῆς πόλεως κατὰ πρόφασιν τοιαύτην· ὅτε Φάλαικος
ἐτυράννευε τῆς πόλεως, οὐδενὸς αὐτὸν δυναμένου κατὰ δέος
ἀνελεῖν αὐτὴ κυνηγετοῦντι τῷ Φαλαίκῳ προφῆναι σκύμνον
λέοντος, ἀναλαβόντος δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἐκδραμεῖν ἐκ τῆς
ύλης τὴν μητέρα καὶ προσπεσοῦσαν ἀναρρῆξαι τὰ στέρνα
τοῦ Φαλαίκου, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας ἐκφυγόντας τὴν
δουλείαν Ἄρτεμιν Ἠγεμόνην ἰλάσασθαι καὶ ποιησαμένους
Ἄγροτέρης εἴκασμα παραστήσασθαι χάλκεον αὐτῷ θῆρα.

ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἀπεδείκνυεν Ἀμβρακίαν τε καὶ τὴν σύμπασαν
Ἠπειρον οὖσαν ἑαυτοῦ· πολεμήσαντας γὰρ αὐτῷ Κελαίθους
καὶ Χάονας καὶ Θεσπρωτοὺς καὶ σύμπαντας Ἠπειρώτας
ὑπ' αὐτοῦ κρατηθῆναι, ὅτε τὰς Γηρυόνοιο βοῦς συνελθόντες
ἐβούλευον ἀφελῆσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον λαὸν ἔποικον
ἐλθεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοὺς πρόσθεν ἀναστήσαντας Ἀμ-
βρακίαν συνοικίσει.

Κορίνθιοι δὲ πάντες εἰσὶν ἀφ' Ἡρακλέους.
ἃ διακούσας ὁ Κραγαλεὺς ἔγνω τὴν πόλιν Ἡρακλέους
εἶναι. Ἀπόλλων δὲ κατ' ὀργὴν ἀψάμενος αὐτοῦ τῇ χειρὶ
πέτρον ἐποίησεν ἵνα περ εἰστήκει. Ἀμβρακιῶται δὲ Ἀπόλ-
λωνι μὲν Σωτῆρι θύουσι, τὴν δὲ πόλιν Ἡρακλέους καὶ τῶν
ἐκείνου παίδων νενομίκασι, Κραγαλεῖ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν
Ἡρακλέους ἔντομα θύουσιν ἄχρι νῦν.

5. Αἴγυπιός Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α'

Ἀνθέως τοῦ Νομίονος ἐγένετο παῖς Αἴγυπιός· ὄκει δὲ παρὰ τὴν ἐσχατιὰν τῆς Θεσσαλίας καὶ αὐτὸν ἐφίλησαν θεοὶ ὀσιότητος ἕνεκα καὶ ἄνθρωποι ὅτι ἦν μεγαλόφρων καὶ δίκαιος.

οὔτος ἰδὼν Τιμάνδρην ἠράσθη· μαθὼν δ' ὅτι ἀνδρὸς ἦν χήρα, πείσας χρήμασιν ἐμίγνυτο φοιτῶν εἰς τὰ ἐκείνης οἰκεία. πρὸς δὲ τοῦτο Νεόφρων ὁ παῖς τῆς Τιμάνδρης χαλεπῶς εἶχε, τῷ Αἴγυπιῷ δ' ἦν ἡλικιώτης, κἀκείνῳ δόλον ἐβούλευε.

δοὺς δ' οὖν πλεῖστα δῶρα καὶ ἀναπείσας Βουλίδα τὴν Αἴγυπιοῦ μητέρα καὶ ἀγαγὼν εἰς τὰ οἰκεία εὐνάζεται σὺν αὐτῇ· προμαθὼν δὲ τὴν ὥραν, ἦν εἰώθει παρὰ Τιμάνδρην ὁ Αἴγυπιὸς φοιτᾶν, τὴν μὲν αὐτοῦ μητέρα καθ' ἥντινα πρόφασιν ἐκ τῆς οἰκίας μετέστησεν, ἀντὶ δ' ἐκείνης τὴν Αἴγυπιοῦ μητέρα παρήγαγεν εἰς τὸν οἶκον ὡς ἐπανήξων πρὸς αὐτὴν καὶ ἀμφοτέρους ἐξηπάτησεν.

Αἴγυπιὸς δ' οὐδὲν ἐπιλεξάμενος ὦν εἰς αὐτὸν ἐμηχανᾶτο Νεόφρων μίγνυται τῇ μητρὶ δοκῶν εἶναι Τιμάνδρην· καὶ ἐπεὶ αὐτὸν ὕπνος ἔλαβεν, ἡ Βουλὶς ἔγνω τὸν παῖδα τὸν ἑαυτῆς· καὶ ἀναλαβοῦσα ξίφος ἐβούλευεν ἐκείνου μὲν τὰς ὄψεις ἀφελέσθαι, ἑαυτὴν δὲ κτείνειν· βουλῇ δ' Ἀπόλλωνος ἀνίησι τὸν Αἴγυπιὸν ὁ ὕπνος· ὁ δὲ γνούς οἷον ἔργον ἐμηχανήσατο Νεόφρων ἐπ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψας ηὔξατο σὺν ἑαυτῷ πάντας ἀφανισθῆναι.

Ζεὺς δὲ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας καὶ ἐγένοντο Αἴγυπιὸς μὲν καὶ Νεόφρων αἴγυπιοὶ ὁμώνυμοι, χρόαν δὲ καὶ μέγεθος οὐχ ὅμοιοι, ἀλλὰ ἐλάττων ὄρνις αἴγυπιὸς ἐγένετο Νεόφρων, ἡ δὲ Βουλὶς ἐγένετο πῶνγξ καὶ αὐτὴ τροφήν ἔδωκεν ὁ Ζεὺς μηδὲν ἐκ γῆς φυόμενον, ἀλλὰ ἐσθίειν ὀφθαλμοὺς ἰχθύος ἢ ὄρνιθος ἢ ὄφεως, ὅτι ἔμελλεν Αἴγυπιοῦ τοῦ παιδὸς ἀφελέσθαι τὰς ὄψεις· Τιμάνδρην δὲ ἐποίησεν αἰγιθαλλόν· καὶ ἐφάνησαν ἐπὶ ταῦτόν οὐδέποθ' οἱ ὄρνιθες οὔτοι.

6. Περίφας

Περίφας ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ αὐτόχθων πρόσθεν ἢ φανῆναι Κέκροπα τὸν Γῆς, οὗτος ἐβασίλευσε τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ἐγένετο δίκαιος καὶ πλούσιος καὶ ὄσιος καὶ ἱερά πλεῖστα ἐποίησεν Ἀπόλλωνι δίκας τε πλείστας ἐδίκασε καὶ αὐτὸν ἐμέμψατ' ἀνθρώπος οὐδεὶς,

ἀλλὰ ἐκόντων ἤρητο πάντων καὶ πρὸς ὑπερβολὴν αὐτοῦ τῶν ἔργων μετέβαλον οἱ ἄνθρωποι τὰς τιμὰς τοῦ Διὸς καὶ ἔγνωσαν αὐτὰς εἶναι Περίφαντος καὶ ἱερά καὶ ναοὺς ἐποίησαν αὐτοῦ καὶ Δία Σωτῆρα προσηγόρευσαν καὶ Ἐπόψιον καὶ Μειλίχιον.

Ζεὺς δὲ νεμεσήσας ἐβούλετο μὲν σύμπασαν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν κεραυνῷ συμφλέξει, δεηθέντος δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ἀπολέσθαι πανώλεθρον, ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἐτίμα, τοῦτο μὲν Ἀπόλλωνι δίδωσι Ζεὺς, ἐλθὼν δ' εἰς τὰ οἰκία τοῦ Περίφαντος καὶ καταλαβὼν ὀμιλοῦντα τῇ γυναικί, πύσσας αὐτὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἐποίησεν ὄρνιθα αἰετόν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δεηθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὄρνιθα ποιῆσαι σύννομον τῷ Περίφαντι ἐποίησε φήνην.

καὶ τῷ μὲν Περίφαντι δωρεῖται τιμὰς ἀντὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις ὀσιότητος· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῖς ὄρνισι βασιλέα καὶ διδοῖ φυλάσσειν τὸ ἱερὸν σκῆπτρον καὶ προσιέναι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον· τῇ γυναικί δὲ τοῦ Περίφαντος, ἣν ἐποίησε φήνην, διδοῖ πρὸς ἅπασαν πρᾶξιν ἀνθρώποις αἰσίαν ἐπιφαίνεσθαι.

7. Άνθος Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α'

Αὐτονόου τοῦ Μελανέως καὶ Ἱποδαμείας ἐγένοντο υἱοὶ
μὲν Ἐρφιδίος καὶ Ἄνθος Σχοινεὺς Ἄκανθος, θυγάτηρ
δὲ Ἀκανθίς, ἧ κάλλιστον εἶδος ἔδωκαν οἱ θεοί.
τῷ

δὲ Αὐτονόφ τούτῳ ἐγένοντο ἵππων ἀγέλαι πλείσται καὶ
ἔνεμον αὐτὰς Ἱποδάμεια τούτου γυνή, καὶ οἱ παῖδες
αὐτῶν.

ἐπεὶ δὲ Αὐτονόφ γῆν ἔχοντι πλείστην οὐδεὶς καρ-
πὸς ἐφαίνετο κατ' ὀλιγορίαν ἔργων, ἀλλ' ἔφερον αὐτῷ
σχοίνους ὁ χῶρος καὶ ἀκάνθας, ἀπ' αὐτῶν ὠνόμασε τοὺς
παῖδας Ἄκανθον καὶ Σχοινέα καὶ Ἀκανθίδα καὶ τὸν πρεσ-
βύτατον Ἐρφιδίον, ἐπεὶ αὐτὸν ἠρώησεν ὁ χῶρος.

οὗτος ὁ Ἐρφιδίος πλείστον ἐφίλησε τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων καὶ
ἔτρεφεν αὐτὰς ἐν τῷ λειμῶνι. ἐπεὶ δὲ Ἄνθος τοῦ Αὐτο-
νόου παῖς ἐξήλασε τὰς ἵππους ἐκ τοῦ λειμῶνος, αὐταὶ εἰρ-
γόμεναι τροφῆς ἐξεθύμηναν καὶ τὸν Ἄνθον ἐπιστᾶσαι κα-
τεβίβρωσκον πλείστα ἐπιβοώμενον ἀμῦναι τοὺς θεοὺς.

ὁ μὲν οὖν πατήρ ὑπὸ ἄχους ἐκπλαγεὶς ὤκνησεν ἀπελάσαι τὰς
ἵππους καὶ ὁ θεράπων τοῦ παιδός, ἡ δὲ μήτηρ διεμάχετο
πρὸς τὰς ἵππους, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν οὐδὲν
ἐδυνήθη πρὸς τὸν ὄλεθρον ἐπαμῦναι.

κάκεῖνοι μὲν οὕτω
τεθνεῶτα τὸν Ἄνθον ἔκλαιον, Ζεὺς δὲ καὶ Ἀπόλλων οἰκτεί-
ραντες πάντας αὐτοὺς ἐποίησαν ὄρνιθας, Αὐτόνοον μὲν εἰς
τὸν ὄκνον, ὅτι Ἄνθου ὁ πατήρ ὤκνησεν ἀπελάσαι τὰς
ἵππους, τὴν δὲ μητέρα κορυδόν, ὅτι ἐκορύσσετο πρὸς τὰς
ἵππους μαχομένη περὶ τοῦ παιδός.

αὐτὸν δὲ τὸν Ἄνθον
καὶ τὸν Ἐρφιδίον καὶ Σχοινέα καὶ Ἀκανθυλλίδα γενομένους
ὄρνιθας τῷ αὐτῷ ἐποίησαν ὀνόματι καλεῖσθαι καθὰ καὶ πρὶν
ἢ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ὠνόμαζον το, τὸν δὲ θεράποντα τὸν
ὀπηδὸν τοῦ Ἄνθου καθὰ ταῦτά τῷ ἀδελφῷ τοῦ παιδός
ἐποίησαν ἐρφιδίον, ἀλλ' οὐχ ὅμοιον· ἦσσαν γάρ ἐστιν ἱκανῶς
τοῦ πελλοῦ καὶ οὐ γίνεται σύνεδρος οὗτος ὁ ἐρφιδίος ἄνθω,
καθάπερ οὐδ' ὁ ἄνθος τῷ ἐφ' ἵππῳ, ὅτι μέγιστα κακὰ
ἔπαθεν ὁ Ἄνθος ὑπὸ τῶν ἵππων.

καὶ ἔτι νῦν ὅταν ἀκού-
σῃ φωνοῦντος ἵππου φεύγει μιμούμενος ἅμα τὴν φωνήν.

9. Ἡμαθίδες Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιομένων δ'

Ζεὺς Μνημοσύνη μιγείς ἐν Πιερίᾳ Μούσας ἐγέννησεν. ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἐβασίλευε Πίερος αὐτόχθων Ἡμαθίας καὶ αὐτῷ θυγατέρες ἐγένοντο ἑννέα, καὶ χορὸν ἐναντίον ἔστησαν αὐταὶ Μούσαις καὶ ἄγῶν ἐγένετο μουσικῆς ἐπὶ τῷ Ἐλικῶνι.

ὅτε μὲν οὖν αἱ θυγατέρες ᾄδοιεν αἱ τοῦ Πιέρου, ἐπήγλυε πάντα καὶ οὐδὲν ὑπήκουε πρὸς τὴν χορείαν, ὑπὸ δὲ Μουσῶν ἴστατο μὲν οὐρανὸς καὶ ἄστρα καὶ θάλασσα καὶ ποταμοί, ὁ δ' Ἐλικῶν ἠὔξετο κηλούμενος ὑφ' ἠδονῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἄχρις αὐτὸν βουλῇ Ποσειδῶνος ἔπαυσεν ὁ Πήγασος τῇ ὀπλῇ τὴν κορυφὴν πατάξας.

ἐπεὶ δὲ νεῖκος ἦραντο θνηταὶ θεαῖς, μετέβαλον αὐτὰς αἱ Μοῦσαι καὶ ἐποίησαν ὄρνιθας ἡμαθίδας ἑννέα καὶ ἔτι νῦν ὀνομάζονται παρ' ἀνθρώποις κολυμβάς, ἴυγξ, κευχρίς, κίσσα, χλωρίς, ἀκαλανθίς, νῆσσα, πιπώ, δρακοντίς.

10. Μινυάδες Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιομένων δ' καὶ Κόριννα

Μινύου τοῦ Ὄρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί. πλείστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχευον, ἄχρι Διόνυσος εἰκασθεὶς κόρη παρήνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ θεοῦ.

αἱ δὲ οὐ προσεῖχον. πρὸς δὴ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διόνυσος ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος καὶ λέων καὶ πάρδαλις καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρῦη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα.

πρὸς δὲ ταῦτα τὰ σημεῖα τὰς κόρας ἔλαβε δεῖμα. καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ' ὁ κλήρος ἐξέπεσε Λευκίππης, ἠΰξατο θῦμα τῷ θεῷ δάσειν καὶ Ἴππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς.

καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεία τοῦ πατρὸς ἐβάκχευον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ φένεμοντο· κισσὸν καὶ μίλακα καὶ δάφνην, ἄχρῖς αὐτὰς Ἑρμῆς ἀψάμενος τῇ ράβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας· καὶ αὐτῶν ἢ μὴν ἐγένετο νυκτερίς, ἢ δὲ γλαυξ, ἢ δὲ βύξα. ἔφυγον δὲ αἱ τρεῖς τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου.

11. Ἀηδών Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονία

Πανδάρεως ὄκει τῆς γῆς τῆς Ἐφεσίας, ἴν' ἐστὶν νῦν ὁ πρῶν παρὰ τὴν πόλιν· ᾧ διδοῖ Δημήτηρ δῶρον μηδέποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων, ὅποσον ἂν πληθος εἰσενέγκηται.

ἐγένετο δὲ τῷ Πανδάρεω θυγάτηρ Ἀηδών· ταύτην Πολύτεχνος ὁ τέκτων ἐγημεν, ὃς ὄκει ἐν Κολοφῶνι τῆς Λυδίας, καὶ πλείστον χρόνον ἐτέρποντο συνοικούντες ἀλλήλοισι. ἐγένετο δ' αὐτοῖς παῖς μονογενῆς Ἴτυς.

ἄχρι μὲν οὖν θεοὺς ἐτίμων, εὐδαίμονες ἦσαν· ἐπεὶ δὲ λόγον ἀχρεῖον ἀπέρριψαν, ὅτι πλεόν ἀλλήλους Ἴηρας καὶ Διὸς φιλοῦσι, καὶ Ἴηρα, μεμψαμένη τὸν λόγον, Ἴηριν αὐτοῖς ἔεμψεν· ἡ δὲ νεῖκος ἐνέβαλεν εἰς τὰ ἔργα. καὶ Πολυτέχνῳ μὲν ὀλίγον ἦν ἔτι δίφρον ἀρμάτιον ἐκποιῆσαι, Ἀηδῶνι δὲ τὸν ἴστον ἐξυφῆναι καὶ συντίθενται εἰς ἀλλήλους ὅπως ὀποτέρῳ ἂν τάχιον ἀνυσθῆ τὸ ἔργον, τούτῳ θεράπαινα παρὰ τοῦ ἐτέρου γένηται.

καὶ ἐπειδὴ θᾶσσον ἡ Ἀηδῶν τὸν ἴστον ἐξύφαινε, Ἴηρα γὰρ αὐτῇ συνελάμβανε, ὁ Πολύτεχνος ἀχθόμενος τῇ νίκῃ τῆς Ἀηδῶνος ἀφίκετο πρὸς τὸν Πανδάρεον καὶ ὑπὸ τῆς Ἀηδῶνος προσεποιήσατο πεμφθῆναι, ὅπως αὐτῇ Χελιδόνα τὴν ἀδελφὴν ἂν ἀπαγάγῃ, καὶ ὁ Πανδάρεως οὐδὲν ὑπονοήσας πονηρὸν δίδωσιν ἀπάγειν.

ὁ δὲ Πολύτεχνος παραλαβὼν τὴν κόρην ἤσχυεν ἐν τῇ λόχμῃ καὶ ἄλλοις ἠμφίεσεν αὐτὴν ἐσθήμασι κακῆς κεφαλῆς ἀπέκειρε τὴν κόμην καὶ ἠπέιλησε θάνατον, εἰ ἐξερεῖ ποτε ταῦτα πρὸς τὴν Ἀηδῶνα.

καὶ ὁ μὲν ἐλθὼν εἰς τὰ οἰκία παραδίδοσι τῇ Ἀηδῶνι κατὰ τὰ συγκείμενα ὡς θεράπαιναν τὴν ἀδελφὴν, ἡ δὲ αὐτὴν διέφθειρε πρὸς τὰ ἔργα, μέχρις ἡ Χελιδῶνις ἔχουσα κάλπιν πλείστα παρὰ τὴν κρηνίδα κατωδύρετο καὶ αὐτῆς ἐπηκροάσατο τὸν λόγον ἡ Ἀηδῶν. ἐπεὶ δὲ ἀλλήλας ἔγνωσαν καὶ ἠσπᾶσαντο, ἐπεβούλευον τῷ Πολυτέχνῳ συμφορᾶν.

καὶ τὸν παῖδα κατακόψασαι καὶ τὰ κρέα ἐν λέβητι συνθεῖσαι ταῦτα μὲν ἤψον, Ἀηδῶν δὲ φράσσασα πρὸς ἑαυτῆς γείτονα εἰπεῖν Πολυτέχνῳ δαίσασθαι τῶν κρεῶν, ἀφίκετο σὺν τῇ ἀδελφῇ πρὸς τὸν πατέρα Πανδάρεον καὶ ἐδήλωσεν οἷα ἐχρήσατο συμφορᾶ· Πολύτεχνος δὲ μαθὼν ὅτι τοῦ παιδὸς ἐδαίσατο τὰ κρέα, μετεδίωξεν αὐτὰς ἄχρῃς πρὸς τὸν πατέρα καὶ αὐτὸν οἱ θεράποντες οἱ τοῦ Πανδάρ-

ρεω συνέλαβον καὶ ἔδησαν ἀφύκτω δεσμῶ, ὅτι ἐνελωβᾶτο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πανδάρου, καὶ τὸ σῶμα ἐναλείψαντες μέλιτι κατέβαλον εἰς τὰ ποίμνια.

καὶ Πολύτεχνον μὲν αἰ μῦται προσίζουσαι ἐλυμαίνοντο, Ἀηδῶν δὲ οἰκτεῖρασα πρὸς τὴν παλαιὰν φιλίαν ἀπεῖργεν ἐκ τοῦ Πολυτέχνου τὰς μυίας. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν κατεφράσθησαν οἱ γονεῖς τε καὶ ὁ ἀδελφός, μισήσαντες ἐνεχείρησαν ἀποκτεῖναι.

Ζεὺς δὲ πρὸ τοῦ μείζονος κακὸν ἐμπεσεῖν τῷ οἴκῳ τὸν Πανδάρου οἰκτεῖρας ἐποίησε πάντας ὄρνιθας· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐξέπτησαν ἄχρι πρὸς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ εἰς τὸν ἀέρα. Πανδάρου μὲν οὖν ἐγένετο ἀλκίαιετος, ἡ δὲ μήτηρ τῆς Ἀηδόνας ἀλκυῶν, καὶ εὐθὺς ἐβούλοντο καταβαλεῖν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Ζεὺς ἐκώλυσεν.

οὔτοι τοῖς πλέουσι οἱ ὄρνιθες αἴσιοι φαίνονται. Πολύτεχνος δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο πελεκάν, ὅτι Ἥφαιστος αὐτῷ πέλεκυν ἔδωκε τεκταίνοντι· καὶ ἔστιν ἀγαθὸς οὗτος ὁ ὄρνις φανεῖς τέκτονι. ὁ δὲ τῆς Ἀηδόνας ἀδελφός ἐγένετο ἔπος ὄρνις αἴσιος καὶ πλέουσι καὶ ἐπὶ γῆς φανεῖς, σὺν ἀλκιάετῳ δὲ ἡ ἀλκυῶνι μάλλον.

Ἀηδῶν δὲ καὶ Χελιδῶνις, ἡ μὲν παρὰ ποταμοὺς καὶ λόχμας τὸν παῖδα τὸν Ἴτυν θρηνεῖ, Χελιδῶνις δ' ἐγένετο σύνοικος ἀνθρώποις Ἀρτέμιδος βουλῇ, διότι κατ' ἀνάγκας ἐκλιπούσα τὴν παρθενίαν πλείστα τὴν Ἄρτεμιν ἐπεβοήσατο.

12. Κύκνος

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων γ' καὶ Ἀρεὺς ὁ Λάκων ἐν ᾠσματι Κύκνω

Ἀπόλλωνος καὶ Θυρίης τῆς Ἀμφινόμου παῖς ἐγένετο Κύκνος. οὗτος ἦν εὐσχήμων τὴν ὄψιν, τὸ δὲ ἦθος ἀχαρις καὶ ἀγροῖκος, πρὸς κυνηγέσια ἐκτόπως φιλότιμος. ᾤκει δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τὸ μέσον Πλευρῶνος καὶ Καλυδῶνος· ἐγένοντο δ' αὐτοῦ καὶ ἐρασταὶ πλείστοι διὰ τὸ κάλλος.

ὁ δὲ Κύκνος κατ' ὑπεροψίαν προσίετο αὐτῶν οὐδένα· τάχιστα δὲ διαμισθηθεὶς ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων ἐραστῶν καταλείπεται, Φύλιος δὲ μόνος αὐτῷ συνέμενεν. ὁ δὲ καὶ τοῦτον οὐ μετρίως ἐξύβρισεν. ἐφάνη γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ μέγα τι χρῆμα λέοντος ἐν Αἰτωλοῖς, ὃς αὐτούς τε καὶ τὰ θρέμματα διελυμαίνετο.

οὗτον οὖν τῷ Φυλίῳ προσέταξεν ὁ Κύκνος ἄνευ σιδήρου κτείνειν κάκεινος ὑπέσχετο καὶ ἀνεῖλε μηχανῇ τοιαύτη. εἰδὼς ἦντινα ὥραν ἔμελλεν ὁ λέων ἐπιφοιτήσειν ἐνέπλησε τὴν γαστέρα πολλῶν σιτίων καὶ οἴνου κάπει προσεπέλασεν ὁ θῆρ, ἐξήμεσεν ὁ Φύλιος τὰ σιτία.

καὶ ὁ λέων ὑπὸ λιμοῦ τροφῇ τοιαύτη χρησάμενος ἐχαρακώθη ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὁ δὲ Φύλιος περιβαλὼν τὸν βραχίονα τῇ ἐσθῆτι, ἧ ἐφόρει, ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ λέοντος· ἀνελὼν δὲ αὐτὸν καὶ ἀναθέμενος ἐπὶ τὸν ὄμον ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Κύκνον καὶ διεβοήθη παρὰ πολλοῖς ἐπὶ τῷ κατορθώματι τούτῳ.

ὁ δὲ Κύκνος ἕτερον ἄθλον ἐπέταπτεν ἀτοπώτερον. ἐγένοντο γὰρ ἐν τῇ γῆ ταύτη γῶπες, ὑπερφυές τι καὶ μέγα χρῆμα, καὶ πολλοὺς ἀπεκτίννουν ἀνθρώπους· τούτους ἐκέλευε συλλαβεῖν ζῶντας καὶ ἀπενεγκεῖν ἔξω πάση μηχανῇ.

ἀποροῦντι δὲ τῷ Φυλίῳ πρὸς τὸ ἐπίταγμα κατὰ θεὸν ἀετὸς ἠρπακὼς λαγῶν ἡμιθνήτα κατέβαλε πρὶν ἀπενεγκεῖν εἰς τὰ οἰκεία. ὁ δὲ Φύλιος ἀναρρήξας τὸν λαγῶν καὶ τοῦ αἵματος ἑαυτὸν ἀναπλήσας ἐπὶ τῆς γῆς ἔκειτο. οἱ μὲν οὖν ὄρνιθες ὡς ἐπὶ νεκρὸν ὥρμησαν, ὁ δὲ Φύλιος πῖσας τῶν σφυρῶν δύο καὶ κατασχὼν ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Κύκνον.

ὁ δὲ αὐτῷ τρίτον ἔτι χαλεπώτερον ἄθλον ἐπέταπτεν· ἐκέλευε γὰρ ἀπαγαγεῖν ταῦρον ἐκ τῆς ἀγέλης ταῖς χερσὶ λαβόντα μέχρι πρὸς τὸν βωμὸν τὸν τοῦ Διός. ὁ δὲ Φύλιος ἀμηχανῶν ὅτι χρήσεται πρὸς τὸ ἐπίταγμα ηὔξατο συλλαβεῖσθαι αὐτῷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πρὸς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐφάνησαν δύο ταῦροι περὶ μίαν οἰστρήσαντες βοῦν καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντες ἀλλήλους κατέβαλον εἰς τὴν γῆν. ὁ δὲ Φύλιος, ἐπειδὴ παρείθησαν, τὸν ἕτερον ταῦρον ἀναψάμενος ἐκ τοῦ σκέλους

ἀπήγαγεν ἄχρι πρὸς τὸν βωμόν, βουλήσει δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀμελήσαι τῶν ἐπιταγμάτων τοῦ παιδός.

τῷ δὲ Κύκνῳ πα-
ρέστη δεινὸν ἀτιμωθέντι παρὰ τὴν δόξαν, ἀθυμήσας δὲ κατέ-
βαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν Κωνώπην λεγομένην λίμνην καὶ ἠφανί-
σθη· πρὸς δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ Θυρίη ἢ μήτηρ κατέβα-
λεν ἑαυτὴν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ λίμνην καὶ ἐγένοντο βουλῆ
Ἀπόλλωνος ὄρνιθες ἀμφοτέρω ἐν λίμνῃ.

ἀφανισθέντων δὲ
καὶ ἡ λίμνη μετωνομάσθη καὶ ἐγένετο Κυκνεΐη καὶ πολλοὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀρότου ἐνταῦθα φαίνονται κύκνοι. πλησίον
δὲ κεῖται καὶ τὸ τοῦ Φυλίου σῆμα.

13. Ἀσπαλῖς.

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων β΄

Διὸς καὶ νύμφης Ὀθρηίδος ἐγένετο παῖς Μελιτεύς. τοῦτον ἢ μήτηρ ἐξέθηκεν εἰς τὴν ὕλην κατὰ δέος Ἴηρας, ὅτι αὐτῇ Ζεὺς ἐμίχθη. ὁ δὲ παῖς Διὸς βουλῇ οὐκ ἠφανίσθη ἀλλ' ἠΰξετο τρεφόμενος ὑπὸ μελισσῶν. ἐνέτυχε δὲ αὐτῷ ποιμαίνων πρόβατα Φάγρος ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀθρηίδος νύμφης, ἧτις ἔτεκε Μελιτέα τὸν ἐν τῇ ὕλῃ παῖδα.

θαυμάσας δὲ πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ ἔτι πλέον πρὸς τὰς μελίσσας ἀνείλετο καὶ ἀπήνεγκεν εἰς τὰ οἰκία καὶ ἔτρεφεν ἐν πολλῇ σπουδῇ θέμενος αὐτῷ Μελιτέα ὄνομα, διότι ὑπὸ μελισσῶν ἐτράφη· ὑπῆλθε γὰρ αὐτὸν καὶ χρησμός, ἐν ᾧ ποτε θεὸς εἶπε σῶζειν ὁμόγιον ὄντα τὸν ὑπὸ τῶν μελισσῶν τρεφόμενον.

ὁ δὲ παῖς ἐπεὶ τάχιστα ἠνδρώθη, ἀνὴρ ἐγένετο γενναῖος καὶ πλείστων ἠρξε περιοίκων καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φθίᾳ προσαγορεύσας Μελίτην. ἐν ταύτῃ τῇ Μελίτῃ τύραννος ἐγένετο βίαιος καὶ ὑβριστής, ὃν οἱ μὲν ἐπιχώριοι οὐδ' ὀνομάζουσιν, ὑπὸ δὲ τῶν ξένων Τάρταρος ἐκαλεῖτο. οὗτος εἴ τις διαβοηθεῖη παρθένος ἐπὶ κάλλει τῶν ἐγχωρίων, ἀπήγεν αὐτὴν καὶ ἐμίγνυτο πρὸ γάμου κατὰ βίαν.

τότε δ' οὖν εἴρητο πρὸς τοὺς θέραπας ἀπάγειν Ἀσπαλίδα τὴν θυγατέρα τὴν Ἀργαίου τῶν οὐκ ἀσήμων. ἢ δὲ παῖς, ὡς ἔκπυστος ὁ λόγος ἐγένετο, πρὶν ἀφικέσθαι τοὺς ἀπάξοντας ἀνήρτησεν ἑαυτήν. τῆς δὲ πράξεως οὐπω διαβοηθείσης ἀδελφὸς ὁ τῆς Ἀσπαλίδος Ἀστυγίτης ὤμοσεν, ὅτι πρότερον τίσεται τὸν τύραννον ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς.

ἐνδὺς δὲ τάχιστα τὴν στολὴν τῆς Ἀσπαλίδος καὶ κρύψας παρὰ τὴν εὐώνυμον πλευρὰν τὸ ξίφος ἔλαθε πρὸς τὴν ὄψιν ἀντίπαις ὧν· παρελθὼν δ' εἰς τὰ οἰκία γυμνὸν ὄντα καὶ ἀφύλακτον τὸν τύραννον κτείνει.

οἱ δὲ Μελιτεῖς τὸν μὲν Ἀστυγίτην ἐστεφάνουν καὶ μετὰ παιάνων προέπεμπον, τὸ δὲ σῶμα τοῦ τυράννου κατεπόντωσαν εἰς ποταμὸν ἐμβαλόντες, ὃν ἔτι νῦν ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου Τάρταρον καλοῦσι· τὸ δὲ σῶμα τὸ τῆς Ἀσπαλίδος ἐξερευνῶντες πάντα τρόπον, ὅπως κηδεύσωσιν ἐπισήμως, οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἠφανίσθη κατὰ θεόν, ἀντὶ δὲ τοῦ σώματος ἐφάνη ξόανον παρὰ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐστηκός.

ὀνομάζεται δὲ παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τοῦτο τὸ ξόανον Ἀσπαλῖς Ἀμειλήτη Ἐκαέργη, ᾧ καθ' ἕκαστον ἔτος

αἱ παρθένοι χίμαρον ἄθορον ἐκρήμων, ὅτι καὶ ἡ Ἀσπαλὶς
παρθένος οὖσα ἑαυτὴν ἀπηγχόνισεν.

14. Μούνιχος

Μούνιχος ὁ Δρύαντος ἐβασίλευσε Μολοσσῶν καὶ ἐγένετο μάντις ἀγαθὸς καὶ ἀνὴρ δίκαιος. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Δηλάντης Ἄλκανδρον, ἀμείνονα μάντιν ἑαυτοῦ, καὶ Μεγαλήτορα καὶ Φιλαῖον καὶ θυγατέρα Ὑπερίπην.

τούτους γενομένους πάντας ἀγαθοὺς καὶ δικαίους ἐφίλησαν οἱ θεοί. ἐπεὶ δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νυκτὸς ἐπελθόντες λησταὶ συνελάμβανον, οἱ δὲ ἐκ τῶν πύργων ἔβαλλον, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοῖς ἰσόμαχοι, καὶ πῦρ ἐνέβαλλον οἱ κλώπες εἰς τὰ οἰκία. Ζεὺς δ' οὐ περιεΐδεν αὐτοὺς ὀσιότητος ἕνεκα τελευτήσαντας οἰκτίστω θανάτῳ, μετέβαλε δὲ πάντας εἰς ὄρνιθας.

καὶ Ὑπερίπην μὲν ἐπεὶ φυγοῦσα τὸ πῦρ εἰς ὕδωρ κατέδυ γέγονεν αἴθυια· οἱ δ' ἄλλοι ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνέπτησαν, Μούνιχος μὲν τριόρχης γενόμενος, Ἄλκανδρος δὲ ὄρχίλος. Μεγαλήτωρ δὲ καὶ Φιλαῖος, ὅτι τὸ πῦρ φεύγοντες διὰ τοῦ τοίχου παρὰ τὴν γῆν ἔδυσαν, ἐγένοντο μικροὶ δύο ὄρνιθες· καὶ ἔστιν ὁ μὲν αὐτῶν ἰχνεύμων, Φιλαῖος δ' ὀνομάζεται κύων.

ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἐγένετο κνιπολόγος πιπῶ. πρὸς ταύτην ἀετῶ πόλεμός ἐστι καὶ ἐρωδιῶ· κατάγνυσι γὰρ αὐτῶν τὰ ψᾶ κόπτουσα τὴν δρῦν διὰ τοὺς κνίπας. καὶ εἰσὶν οἱ μὲν ἄλλοι σύννομοι ἐν ὕλῃ καὶ παρὰ κευθμῶνας, αἴθυια δὲ ἐγένετο πρὸς λίμνας τε καὶ θαλάσσην.

15. Μεροπίς Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α΄

Εὐμήλου τοῦ Μέροπος ἐγένοντο παῖδες ὑπερήφανοι καὶ ὑβρισταὶ Βύσσα καὶ Μεροπίς καὶ Ἄγρων. καὶ ὄκουν Κῶν τὴν Μεροπίδα νῆσον, ἥ δὲ γῆ πλείστον αὐτοῖς ἐξέφερε καρπὸν, ὅτι μόνην θεῶν ἐτίμων καὶ ἐπιμελῶς αὐτὴν εἰργάζοντο.

οὔτοι ἀνθρώπων οὐδενὶ συνῆλθον οὔτε εἰς ἄστὺ κατιόντες οὔτε πρὸς εἰλαπίνας καὶ θεῶν ἑορτάς, ἀλλ' εἰ μὲν Ἀθηνᾶ τις ἱερὰ ποιῶν ἐκάλεσε τὰς κόρας, ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς τὴν κλησιν· οὐ γὰρ ἀγαπᾶν ἔφη γλαυκὴν θεόν, ὅτι ταῖς αὐτῶν κόραις ὀφθαλμὸς ἐνῆν μέλας, ἐχθαίρειν δὲ παράπαν γλαῦκα τὴν ὄρνιν· εἰ δὲ καλοῖεν παρὰ τὴν Ἄρτεμιν, νυκτίφοιτον ἔλεγε μισεῖν θεόν· εἰ δὲ πρὸς Ἑρμοῦ σπονδάς, κλέπτῃν ἔλεγεν οὐ τιμᾶν θεόν.

Καὶ οἱ μὲν πλειστάκις ἐκερτόμουν. Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμις χολούμενοι νυκτὸς ἐπέστησαν αὐτῶν τοῖς οἴκοις, Ἀθηνᾶ μὲν καὶ Ἄρτεμις ἐοικυῖαι κόραις, Ἑρμῆς δὲ ποιμένος ἔχων στολήν· καὶ τὸν Εὐμήλον καὶ τὸν Ἄγρωνα προσαγορεύσας παρακάλει παρατυχεῖν εἰς δαῖτα· διδόναι γὰρ ἱερὰ μετὰ τῶν ἄλλων ποιμένων Ἑρμῆ· Βύσσαν δὲ Μεροπίδα πρὸς τὰς ὀμήλικας ἐπειθεν ἐκπέμπειν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος ἄλσος.

καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν Ἑρμῆς· Μεροπίς δ' ὡς ἤκουσεν, ἐξύβρισε πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς, ἥ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ὀρνίθιον γλαῦκα· Βύσσα δὲ τῷ αὐτῷ ὀνόματι λέγεται καὶ ἔστι Λευκοθέας ὄρνις· Ἄγρων δ' ὡς ἐτύθετο, ἀρπάσας ὀβελὸν ἐξέδραμεν, Ἑρμῆς δ' αὐτὸν ἐποίησε χαραδρίον· Εὐμήλος δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐνεΐκεσεν ὅτι μετεμόρφωσεν αὐτοῦ τὸν υἱόν, ὁ δὲ κάκεινον ἐποίησε νυκτικόρακα κακάγγελον.

16. Οϊνόη

Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'

Παρά τοῖς λεγομένοις ἀνδράσι Πυγμαίοις ἐγένετο παῖς ὄνομα Οἰνόη τὸ εἶδος οὐ μεμπτή, ἄχαρις δὲ τὸ ἦθος καὶ ὑπερήφανος. ταύτη φροντὶς οὐδεμία ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος οὐδὲ Ἥρας.

γαμηθεῖσα δὲ Νικοδάμαντι τῶν πολιτῶν ἐνὶ μετρίῳ καὶ ἐπεικεῖ ἔτεκε παῖδα Μόψον. καὶ αὐτῇ Πυγμαῖοι πάντες κατὰ φιλοφροσύνην πλείστα δῶρα πρὸς τὴν γένεσιν τοῦ παιδὸς ἀπήνεγκαν. Ἥρα δὲ μεμφθεῖσα τὴν Οἰνόην, ὅτι αὐτὴν οὐκ ἐτίμα, γέρανον αὐτὴν ἐποίησε καὶ τὸν ἀσχένα μακρὸν εἴλκυσε καὶ ἀπέδειξεν ὑψηπετῆ ὄρνιθα καὶ πόλεμον ἐνέβαλεν αὐτῇ τε καὶ τοῖς Πυγμαίοις.

Οἰνόη δὲ διὰ τὸν πόθον τοῦ παιδὸς Μόψου περιεπέτετο τὰ οἰκία καὶ οὐκ ἐξελίμπανε, Πυγμαῖοι δὲ καθοπλισάμενοι πάντες ἐδίωκον αὐτήν. καὶ ἐκ τούτου ἔτι καὶ νῦν Πυγμαίοις καὶ γεράνοις πόλεμος ἐνέστηκε.

17. Λεύκιππος Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β΄

Γαλάτεια ἡ Εὐρυτίου τοῦ Σπάρτωνος ἐγγήματο ἐν Φαιστῶ
τῆς Κρήτης Λάμπρῳ τῷ Πανδίωνος, ἀνδρὶ τὰ μὲν εἰς γένος
εὖ ἔχοντι, βίου δὲ ἐνδεεῖ.

οὗτος, ἐπειδὴ ἐγκύμων ἦν ἡ
Γαλάτεια, ἠϋξάτο μὲν ἄρρενα γενέσθαι αὐτῷ παῖδα, προη-
γόρευσε δὲ τῇ γυναικί, ἐὰν γεννήσῃ κόρην, ἀφανίσαι. καὶ
οὗτος μὲν ἀπιὼν ἐποίμανε τὰ πρόβατα, τῇ δὲ Γαλατεία
θυγάτηρ ἐγένετο.

καὶ κατοικτεῖρασα τὸ βρέφος καὶ τὴν
ἐρημίαν τοῦ οἴκου λογισαμένη, συλλαμβανόντων δ' ἔτι καὶ
τῶν ὀνείρων καὶ τῶν μάντεων, οἱ προηγόρευον τὴν κόρην
ὡς κόρον ἐκτρέφειν, ἐψεύσατο τὸν Λάμπρον ἄρρεν λέγουσα
τεκεῖν καὶ ἐξέτρεφεν ὡς παῖδα κοῦρον ὀνομάσασα Λεύ-
κιππον.

ἐπεὶ δὲ ἠϋξετο ἡ κόρη καὶ ἐγένετο ἄφατόν τι
κάλλος, δεῖσασα τὸν Λάμπρον ἡ Γαλάτεια, ὡς οὐκ ἐνῆν ἔτι
λαθεῖν, κατέφυγεν εἰς τὸ τῆς Λητοῦς ἱερὸν καὶ πλεῖστα τὴν
θεὸν ἰκέτευσεν, εἴ πως αὐτῇ κόρος ἡ παῖς ἀντὶ τῆς θυγα-
τρὸς δύναιτο γενέσθαι, καθάπερ ὅτε Καινὶς μὲν Ἄτρακος
οὔσα θυγάτηρ βουλή Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς ὁ Λαπί-
θης.

Τειρεσίας δὲ γυνὴ μὲν ἐξ ἀνδρός, ὅτι τοὺς ἐν τῇ
τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχῶν ἀπέκτεινε, ἐκ δὲ γυ-
ναικὸς αὐτὶς ἀνὴρ ἐγένετο διὰ τὸ δράκοντα ἱπολλάκις πά-
νακτα† **δὲ καὶ Ὑπερμήστραν πιπρασκομένην ἐπὶ γυναικί
μὲν ἄρασθαι τίμον, ἀνδρα δὲ γενομένην Αἴθωνι τροφήν
ἀποφέρειν τῷ πατρί· μεταβαλεῖν δὲ καὶ τὸν Κρήτα Σιπροί-
την, ὅτι κυνηγετῶν λουομένην εἶδε τὴν Ἄρτεμιν.

ἡ δὲ
Λητὼ συνεχῶς ὀδυρομένην καὶ ἰκετεύουσαν ᾤκτειρε τὴν Γα-
λάτειαν καὶ μετέβαλε τὴν φύσιν τῆς παιδὸς εἰς κόρον. ταύτης
ἔτι μέμνηται τῆς μεταβολῆς Φαίστιοι καὶ φύουσι Φυτίη
Λητοῖ, ἣτις ἔφυσε μήδεα τῇ κόρῃ, καὶ τὴν ἐορτὴν Ἐκδύσια
καλοῦσιν, ἐπεὶ τὸν πέπλον ἡ παῖς ἐξέδου. νόμιμον δ' ἐστὶν
ἐν τοῖς γάμοις πρότερον παρακλίνασθαι παρὰ τὸ ἄγαλμα
τοῦ Λευκίππου.

18. Ἡέροπος Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'

Εὐμηλος ὁ παῖς ὁ Εὐγνώτου κατάρκησεν ἐν Θήβαις ταῖς
Βοιωταῖς καὶ αὐτῷ παῖς ἐγένετο Βότρης ὄνομα. οὗτος ὁ
Εὐμηλος ἐτίμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα.

καὶ ποτενθύοντος αὐτοῦ παρὼν ὁ παῖς Βότρης ἐδαίσατο
τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀρνὸς πρὶν ἐπὶ τὸν βωμὸν καταθύσαι· μαθὼν δὲ
τὸ γεγονός Εὐμηλος προσέκρουσε κατ' ὄργην πρὸς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ τὸν δαλὸν ἀφελὼν ἐκ τοῦ βωμοῦ· καὶ ὁ παῖς
καταρρυέντος τοῦ αἵματος καταπεσὼν ἤσπαιρεν.

ἡ δὲ μήτηρ ὡς εἶδε καὶ ὁ πατήρ καὶ θέραπες, μέγιστον ἐποιήσαντο
πένθος· Ἀπόλλων δὲ οἰκτεῖρας, ἐπεὶ αὐτὸν Εὐμηλος ἐτίμα,
ὄρνιθα ἐποίησε τὸν παῖδα ἡέροπον, ὃς ἔτι νῦν τίκτει μὲν
ὑπὸ γῆς, αἰεὶ δὲ μελετᾷ πέτεσθαι.

19. Φῶρες Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'

Ἐν Κρήτῃ λέγεται εἶναι ἱερὸν ἄντρον μελισσῶν ἐν ᾧ
μυθολογοῦσι τεκεῖν Ῥέα τὸν Δία καὶ οὐκ ἔστιν ὅσιον
οὐδένα παρελθεῖν οὔτε θεὸν οὔτε θνητόν. ἐν δὲ χρόνῳ ἀφω-
ρισμένῳ ὁρᾶται καθ' ἕκαστον ἔτος πλείστον ἐκλάμπον ἐκ
τοῦ σπηλαίου πῦρ.

τοῦτο δὲ γίνεσθαι μυθολογοῦσιν, ὅταν
ἐκζέῃ τὸ τοῦ Διὸς ἐκ τῆς γενέσεως αἷμα. κατέχουσι δὲ τὸ
ἄντρον ἱεραὶ μέλιτται, τροφοὶ τοῦ Διός. εἰς τοῦτο παρελθεῖν
ἐθάρρησαν Λάιος καὶ Κελεὸς καὶ Κέρβερος καὶ Αἰγωλιός,
ὅπως πλείστον ἀρύσωνται μέλι· καὶ περιθέμενοι περὶ τὸ
σῶμα πάντῃ χαλκόν, ἠρύσαντο τοῦ μέλιτος τῶν μελισσῶν καὶ
τὰ τοῦ Διὸς εἶδον σπάργανα καὶ αὐτῶν ὁ χαλκὸς ἐρράγη περὶ
τὸ σῶμα.

Ζεὺς δὲ βροντήσας ἀνέτεινε τὸν κεραυνόν, Μοῖραι
δὲ καὶ Θέμις ἐκώλυσαν· οὐ γὰρ ἦν ὅσιον αὐτόθι θανεῖν οὐδένα·
καὶ ὁ Ζεὺς πάντας αὐτοὺς ἐποίησεν ὄρνιθας· καὶ ἔστιν ἐξ
αὐτῶν τὸ γένος τῶν οἰωνῶν, λάιοι καὶ κολιοὶ καὶ κέρβεροι
καὶ αἰγωλιοί· καὶ εἰσὶν ἀγαθοὶ φανέντες καὶ ἐπιτελεῖς
παρὰ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας, ὅτι τοῦ Διὸς εἶδον τὸ αἷμα.

20. Κλεινίς

Ἱστορεῖ Βοῖος β' καὶ Συμμίας ὁ Ῥόδιος Ἀπόλλωνι

Τῆς λεγομένης Μεσοποταμίας περὶ Βαβυλῶνα πόλιν ᾠκη-
σεν ἀνὴρ θεοφιλῆς καὶ πλούσιος ὄνομα Κλεινίς, ἔχων πολ-
λοὺς βοῦς καὶ ὄνους καὶ πρόβατα. τοῦτον ἐκτόπως ἐφίλησεν
Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις καὶ πλειστάκις ὁμοῦ τοῖς θεοῖς τού-
τοις ἀφίκετο πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Ὑπερ-
βορείς καὶ εἶδεν ἱερουργουμένας αὐτῷ τὰς θυσίας τῶν ὄνων.

παραγενόμενος δὲ εἰς Βαβυλῶνα καὶ αὐτὸς ἐβούλετο κα-
θάπερ ἐν Ὑπερβορείς ἱερεύειν τῷ θεῷ καὶ τὴν ἑκατόμβην
τῶν ὄνων ἔστησε παρὰ τὸν βωμόν· Ἀπόλλων δὲ παραγενό-
μενος ἠπέιλησεν ἀποκτενεῖν αὐτόν, εἰ μὴ παύσαιτο τῆς θυ-
σίας ταύτης καὶ κατὰ τὸ σύνηθες αἴγας αὐτῷ καὶ πρόβατα
καὶ βοῦς ἱερεύσει·

τὴν γὰρ τῶν ὄνων θυσίαν ἐν Ὑπερ-
βορείς ἀγομένην μόνην αὐτῷ καθ' ἡδονὴν εἶναι. καὶ ὁ
Κλεινίς δεισας τὴν ἀπειλὴν ἀπήγεν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοὺς
ὄνους καὶ τὸν λόγον, ὃν ἤκουσεν, ἐξέφερε πρὸς τοὺς παῖδας.
ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες Λύκιος καὶ Ἄρπασος καὶ θυγάτηρ
Ἄρτεμίχη, παῖδες ἐκ μητρὸς Ἄρπης.

Λύκιος μὲν οὖν
καὶ Ἄρπασος ἀκούσαντες ἐκέλευον ἱερεύειν τοὺς ὄνους καὶ
τέρπεσθαι τῇ ἑορτῇ, Ὀρτύγιος δὲ καὶ Ἄρτεμίχη πείθε-
σθαι τῷ Ἀπόλλωνι προσέτασσαν κάπει τούτοις ὁ Κλεινίς
ἐπέιθετο μᾶλλον, Ἄρπασός τε καὶ Λύκιος κατὰ βίαν ἐκλύ-
σαντες τῶν δεσμῶν τοὺς ὄνους ἀπήλαυνον παρὰ τὸν βωμόν.

καὶ ὁ θεὸς ἐνέβαλε τοῖς ὄνοις λύσσαν· οἱ δὲ τοὺς τε παῖδας
καὶ τοὺς θέραπας αὐτῶν καὶ τὸν Κλεινίον κατήσθιον. οἱ δὲ
ἀπολλύμενοι τοὺς θεοὺς ἐπεβοῶντο. καὶ Ἄρπην μὲν καὶ
Ἄρπασον ᾠκτειρε Ποσειδῶν καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ὄρνιθας
τῷ αὐτῷ λεγομένους ὀνόματι, Λητῶ δὲ καὶ Ἄρτεμις ἔγνω-
σαν ἀνασῶσαι τὸν Κλεινίον καὶ τὴν Ἄρτεμίχην καὶ τὸν Ὀρ-
τύγιον, ὅτι οὐκ αἴτιοι τῶν ἀσεβημάτων ἦσαν·

Ἀπόλλων
δὲ Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι δίδωσι τὴν χάριν καὶ πρόσθεν ἢ
ἀποθανεῖν μεταβαλὼν ἐποίησε πάντας ὄρνιθας. καὶ ἐγένετο
Κλεινίς μὲν ὑψιαίετος· οὗτός ἐστι δεύτερος ὄρνιθων μετὰ
τὸν αἰετόν, διαγνῶναι δ' οὐ χαλεπός· ὁ μὲν γὰρ ἐστι νεβροφό-
νος ἐρεμνὸς μέγας τε καὶ ἄλκιμος, ὁ δὲ αἰετὸς μελάν-
τερος καὶ ἐλάσσων ἐκείνου·

Λύκιος δὲ μεταβαλὼν ἐγένε-
νετο κόραξ τὸ χρῶμα λευκός, αὐτίς δὲ βουλῇ Ἀπόλλωνος
ἐγένετο κυάνεος, ὅτι πρῶτος ἠγγεῖλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου
θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἄλκουνεῖ.

Ἄρτεμίχη δ' ἐγένετο
πίφιγξ, θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλῆς ὄρνις, Ὀρτύγιος
δὲ αἰγιθαλλός, ὅτι τὸν πατέρα Κλεῖνιν ἀνέπειθεν αἶγας ἀντὶ
τῶν ὄνων ἱερεύειν Ἀπόλλωνι.

21. Πολυφόντη Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'

Τερείνης τῆς Στρώμονος καὶ Ἄρεως ἐγένετο θυγάτηρ
Θρᾶσσα. ταύτην δ' ἔγημεν Ἰππόνους ὁ Τριβαλλοῦ παῖς καὶ
αὐτοῖς ἐγένετο θυγάτηρ ὄνομα Πολυφόντη. αὕτη τὰ μὲν
ἔργα τῆς Ἀφροδίτης ἐξύβρισεν, ἐλθοῦσα δ' εἰς τὸ ὄρος
Ἀρτέμιδος ἐγένετο συμπαίκτηρα καὶ συνήθης.

Ἀφροδίτη δέ, ὅτι αὐτῆς ἠτίμασε τὰ ἔργα, ἔρωτα ἐνέβαλεν ἄρκτου
καὶ ἐξέμηνεν αὐτήν· ἡ δὲ κατὰ δαίμονα οἰστρήσασα ἐμίγνυτο
τῷ ἄρκτῳ. καὶ αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις ἰδοῦσα ἐκόπως ἐμίσησε
καὶ πάντα εἰς αὐτὴν ἔτρεψε τὰ θηρία.

Πολυφόντη δὲ
δείσασα μὴ θῆρες αὐτὴν διεργάσωνται φεύγουσα ἐξίκετο εἰς
τὰ οἰκία τοῦ πατρός· καὶ ἔτεκε δύο παῖδας Ἄγριον καὶ
Ὅρειον, μεγίστους καὶ δύναμιν ἔχοντας ἄπλετον. οὗτοι ἐτί-
μων οὔτε θεὸν οὔτε ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐξύβριζον εἰς πάντας
καὶ εἰ τῷ ξένων ἐντύχοιεν ἀπάγοντες εἰς τὰ οἰκεία κατήσ-
θιον.

Ζεὺς δὲ μισήσας αὐτοὺς ἀπέστειλεν Ἑρμῆν, ὅπως
ἦν ἐθέλει δίκην αὐτοῖς ἐπιβάλη. καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς ἐβούλευσεν
ἀποκόψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰς χεῖρας· Ἄρης δ' ἐ-
πεὶ τὸ γένος εἰς αὐτὸν ἀνέφερε Πολυφόντη, τούτου μὲν
ἐξείλετο τοῦ μόρου τοὺς παῖδας. ἤλλαξε δὲ μετὰ Ἑρμοῦ
τὴν φύσιν αὐτῶν εἰς ὄρνιθας.

καὶ ἐγένετο Πολυφόντη μὲν
στύξ φθεγγομένη νυκτὸς ἄτερ σίτου καὶ ποτοῦ, τὴν κεφα-
λὴν ἴσχουσα κάτω, τοὺς δὲ πόδας ἄκρους ἄνω, πολέμου
καὶ στάσεως ἀνθρώποις ἄγγελος· Ὅρειος δ' ἐγένετο λαγῶς,
ὄρνις ἐπ' οὐδενὶ φαινόμενος ἀγαθῷ. Ἄγριος δὲ μετέβαλεν
εἰς γῦπα, πάντων ὄρνιθων ἔχθιστον θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις·
καὶ διὰ παντὸς ἴμερον αὐτῷ κρέως καὶ αἵματος ἐνέβαλον
ἀνθρωπείου.

τὴν δὲ θεράπαιναν αὐτῶν ἐποίησαν ἴπνην, ἡ
δὲ μεταβάλλουσα τὴν φύσιν ἠύξατο θεοῖς μὴ κακὸς ὄρνις
ἀνθρώποις γενέσθαι· καὶ αὐτῆς ὑπήκουσαν Ἑρμῆς καὶ Ἄρης,
ἐπεὶ κατ' ἀνάγκας ἔδρασεν ἃ προσέτασσον οἱ δεσπότες·
καὶ ἔστιν ἀγαθὸς οὗτος ὁ ὄρνις ἐπὶ θήραν ἰόντι καὶ δαίτα.

22. Κέραμβος

Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν ἀ΄ Ἑτεροιοιμένων

Κέραμβος ὁ Εὐσεύρου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εἰδοθέας νύμφης Ὀθρηίδος ὄκει ἐν τῇ γῆ τῇ Μηλιέων παρὰ τὴν ὑπώρειαν τῆς Ὀθρυος. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θρέμματα πλείστα καὶ αὐτὰ ἐποίμαινεν αὐτός.

νύμφαι δὲ συνελάμβανον αὐτῷ, διότι αὐτὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἄδων ἔτερπεν· λέγεται γὰρ μουσικώτατος τῶν τότε γενέσθαι καὶ ἐπὶ βουκολικοῖς ἄσμασι διαβοηθῆναι καὶ σύριγγα ποιμενικὴν ἐν τοῖς ὄρεσι συνθεῖναι καὶ λύρα πρῶτος ἀνθρώπων κεκρῆσθαι πλείστα τε καὶ κάλλιστα μέλη ποιῆσαι.

τούτων οὖν χάριν λέγουσιν ὀφθῆναι αὐτῷ ποτε νύμφας καὶ χορεύσαι πρὸς τὰ κρούματα τοῦ Κεράμβου, Πᾶνα δὲ τοῦτο κατ' εὐμένειαν αὐτῷ παραγγεῖλαι καταλιπόντι τὴν Ὀθρυν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πρόβατα ποιμαίνειν· ἐξαίσιον γὰρ τι καὶ ἄπιστον χρεῖμα χειμῶνος ἐπεῖναι μέλλειν.

ὁ δὲ Κέραμβος ὑπὸ μεγαλαυχίας ἐκ νεότητος οἶα θεοβλαβῆς ἀπελάυνειν μὲν ἐκ τῆς Ὀθρυος εἰς τὸ πεδῖον οὐκ ἐγίνωσκεν, ἀπέρριψε δὲ λόγον ἄχαρῖν τε καὶ ἀνόητον εἰς τὰς νύμφας, ὅτι γένος μὲν εἰσιν οὐκ ἀπὸ Διός, ἀλλ' ἔτεκεν αὐτὰς ἡ Δεινὴ τῷ Σπερχεῖῳ, Ποσειδῶν δὲ πότῳ μιᾶς αὐτῶν Διοπάτρης τὰς ἀδελφὰς ἐρρίζωσε καὶ ἐποίησεν αἰγείρους, ἄχρις αὐτὸς κορεσθεὶς τῆς εὐνῆς ἀνέλυσε καὶ πάλιν αὐταῖς ἀπέδωκε τὴν ἐξ ἀρχῆς φύσιν.

τοιαῦτα μὲν ὁ Κέραμβος ἐκερτόμησεν εἰς τὰς νύμφας. μετὰ δὲ χρόνον ὀλίγον ἐξαίφνης ἐγένετο κρυμὸς καὶ ἐπάγησαν αἱ χαράδραι καὶ πολλὴ κατέπεσε χιῶν, καὶ τὰ ποιμνία τοῦ Κεράμβου σὺν αὐταῖς ἀτραποῖς καὶ δένδρεσιν ἠφανίσθη. νύμφαι δὲ μετέβαλον κατ' ὀργὴν τὸν Κέραμβον, ὅτι αὐταῖς ἐλοιδόρησε, καὶ ἐγένετο ὑλοφάγος κεράμβυξ.

φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ ἔστιν ἀγκύλος ἐκ τῶν ὀδόντων καὶ συνεχῶς τὰ γένεια κινεῖ, μέλας, παραμήκης, πτέρυγας στερεὰς ἔχων, εἰκῶς τοῖς μεγάλοις κανθάροις. οὗτος ξύλοφάγος βοῦς καλεῖται, παρὰ δὲ Θεταλοῖς κεράμβυξ. τοῦτον οἱ παῖδες παίγνιον ἔχουσι καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμοντες φέρουσιν, ἢ δὲ ἔοικε σὺν τοῖς κέρασι λύρα τῇ ἐκ τῆς χελώνης.

23. Βάττος

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων α' καὶ Ἡσίοδος ἐν Μεγάλαις Ἡοίαις καὶ Διδύμαρχος
Μεταμορφώσεων γ' καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιώσεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν
ἐπιγράμμασιν, ὡς φησι Πάμφιλος ἐν α'

Ἄργου τοῦ Φρίξου καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυ-
γατρὸς ἐγένετο Μάγνης. οὗτος ὄκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας
καὶ τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευ-
σαν οἱ ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περίβλεπτος τὴν
ὄψιν Ὑμέναιος.

ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρωσ ἔλαβε
τοῦ παιδὸς καὶ οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος,
Ἑρμῆς ἐπιβουλεύει τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος.
αἱ δὲ ἐνέμοντο ἵναπερ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν
ἐμβάλλει ταῖς κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυ-
νάγχην, αἱ δὲ ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν φυλακὴν ἀπώ-
λεσαν.

εἶτα δ' ἀπελαύνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς
ἄζυγας καὶ ταῦρον, ὃς ταῖς βουσίν ἐπέβαινε. ἐξῆπτε δὲ ἐκ
τῆς οὐρᾶς πρὸς ἕκαστον ὕλην, ὡς ἂν τὰ ἴχνη τῶν βοῶν
ἀφανίσῃ, καὶ ἤγεν αὐτάς ἐλαύνων διὰ τε Πελασγῶν καὶ
δι' Ἀχαιῶν τῆς Φθιώτιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας
καὶ Μεγαρίδος καὶ ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίν-
θου καὶ Λαρίσσης ἄχρι Τεγέας καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύ-
κιον ὄρος ἐπορεύετο καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγο-
μένας Βάττου Σκοπιάς.

ὄκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ
τῷ σκοπέλῳ· καὶ ἐπεὶ τῆς φωνῆς ἤκουσε παρελαυνομένων
τῶν μόσχων, προελθὼν ἐκ τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν,
ὅτι κλοπιμαίας ἄγει, καὶ μισθὸν ἤτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα
φράσῃ περὶ αὐτῶν. Ἑρμῆς δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο
καὶ ὁ Βάττος ὤμοσε περὶ τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν.

ἐπεὶ δὲ αὐτάς Ἑρμῆς ἔκρυσεν ἐν τῷ πρηῶνι παρὰ τὸ Κο-
ρυφάσιον εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελάσας ἀντικρυς Ἰταλίας καὶ
Σικελίας, αὐτὸς ἀφίκετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάξας ἑαυτὸν
καὶ πειρώμενος, εἰ αὐτῷ συμμένειν ἐπὶ τοῖς ὀρκίοις ἐθέλει·
διδούς δὲ μισθὸν χλαῖναν ἐπυρνθάνετο παρ' αὐτοῦ, μὴ κλο-
πιμαίας βοῦς ἔγνω παρελαθείσας.

ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε
τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλε-
πήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν, ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ ράβδῳ καὶ
μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ
καῦμα. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόπος παρ' ὀδευόντων ἄχρι νῦν
Σκοπιαὶ Βάττου.

24. Ἀσκάλαβος

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιομένων δ'

Δημήτηρ ὅτε πλανήτις ἐπήει γῆν ἅπασαν κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς ἀνεπαύσατο ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ αὐτὴν ὑπὸ πολλοῦ καύματος ὑποδέχεται Μίσμη καὶ διδοῖ ποτὸν ὕδωρ ἐμβολοῦσα γλήχωνα καὶ ἄλφιτον εἰς αὐτό.

καὶ ἡ Δημήτηρ
ἐξέπιε κατὰ τὸ δίψος τὸ ποτὸν ἀθροῦν. ὁ δὲ παῖς ὁ τῆς Μίσμης Ἀσκάλαβος ἰδὼν ἐποίησατο γέλωτα καὶ αὐτίς ἐκέλευεν ὀρέγειν αὐτῇ λέβητα βαθὺν ἢ πιθάκνην.

Δημήτηρ
δὲ κατ' ὀργὴν ὡς εἶχε τὸ ποτὸν αὐτῷ τὸ καταλειπόμενον προσέχεεν. ὁ δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο ποικίλος ἐκ τοῦ σώματος ἀσκάλαβος καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων μεμίσσηται. καὶ ἔστιν αὐτῷ δίαιτα παρ' ὀχετόν. ὁ δὲ ἀποκτείνας κεχαρισμένος γίνεται Δήμητρι.

25. Μητιόχη καὶ Μενίππη

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων δ' καὶ Κόριννα Γεροίων α'

Ὠρίωνος τοῦ Ὑριέως ἐν Βοιωτία θυγατέρες ἐγένοντο Μητιόχη καὶ Μενίππη. αὐταί, ὅτε Ὠρίωνα ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρί. καὶ Ἀθηνᾶ μὲν ἐδίδασκεν αὐτάς ἰστοὺς ἐξυφαίνειν, Ἀφροδίτη δὲ αὐταῖς ἔδωκε κάλλος.

ἐπεὶ δὲ Ἄονίαν ὄλην ἔλαβε λοιμὸς καὶ πολλοὶ ἀπέθνησκον, θεωροὺς ἀπέστειλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύνιον· καὶ αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεὸς ἰλάσασθαι δύο τοὺς ἐριουνίους θεοὺς· ἔφη δὲ καταπαύσειν αὐτοὺς τὴν μῆνιν, εἰ δύο δυσὶν ἐκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιτο.

πρὸς δὲ δὴ τὸ μαντεῖον οὐδεμία τῶν ἐν τῇ πόλει παρθένων ὑπήκουσεν, ἄχρι γυνὴ θῆσσα τὸν χρησμὸν ἐξήνεγκε πρὸς τὰς θυγατέρας τοῦ Ὠρίωνος. αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο παρὰ τὸν ἰστὸν ἔχουσαι, τὸν ὑπὲρ ἀστῶν θάνατον ἐδέξαντο πρὶν ἢ τὴν ἐπιδήμιον ἐπιπεσοῦσαν αὐτάς ἀφανίσει νόσον· τρὶς δὲ βοησάμεναι χιθονίους δαίμονας, ὅτι αὐτοῖς ἐκοῦσαι θύματα γίνονται, ἐπάταξαν ἑαυτάς τῇ κερκίδι παρὰ τὴν κλείδα καὶ ἀνέρρηξαν τὴν σφαγὴν.

καὶ αὐταὶ μὲν ἀμφοτέραι κατέπεσον ἐς τὴν γῆν· Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἄιδης οἰκτείραντες τὰ μὲν σώματα τῶν παρθένων ἠφάνισαν, ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ τῆς γῆς· οἱ δὲ φανέντες ἀνηνέχθησαν εἰς οὐρανόν, καὶ αὐτοὺς ὠνόμασαν ἄνθρωποι κομήτας.

ἰδρύσαντο δὲ πάντες Ἄονες ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Βοιωτίας ἱερὸν ἐπίσημον τῶν παρθένων τούτων. καὶ αὐταῖς καθ' ἕκαστον ἔτος κόροι τε καὶ κόραι μειλίγματα φέρουσιν. προσαγορεύουσι δ' αὐτάς ἄχρι νῦν Ἄονες Κορωνίδας παρθένους.

26. Ἕγλας Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'

Ἡρακλῆς ὅτε μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν ἔπλει, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν ἀποδειχθεὶς συνεπήγετο μεθ' αὐτοῦ καὶ Ἕγλαν, παῖδα μὲν Κήυκος, ἰτυπος' νέον δὲ καὶ καλόν.

ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ στενὸν ἐξίκοντο τοῦ Πόντου καὶ τὰ σφυρὰ παρέπλευσαν τῆς Ἀργανθώνης καὶ ἐγένετο χειμῶν καὶ σάλος, ἐνταῦθα καταβαλόντες ἀγκύρας ἀνέπαυσαν τὴν ναῦν. καὶ Ἡρακλῆς παρεῖχε τοῖς ἥρωσι τὸ δεῖπνον.

ὁ δὲ παῖς Ἕγλας ἔχων κρωσὸν ἦλθε πρὸς τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ὕδωρ ἀποΐσων τοῖς ἀριστεῦσι· καὶ αὐτὸν ἰδοῦσαι νύμφαι, αἱ τοῦ ποταμοῦ τούτου θυγατέρες, ἠράσθησαν, ἀρυόμενον δὲ καταβάλλουσιν εἰς τὴν κρήνην.

καὶ ὁ μὲν Ἕγλας ἐφανῆς ἐγένετο, Ἡρακλῆς δ' ἐπεὶ αὐτῷ οὐκ ἐνόστει καταλιπὼν τοὺς ἥρωας ἐξερευνᾷ πανταχοῖ τὸν δρυμὸν καὶ ἐβόησε πολλάκις τὸν Ἕγλαν. νύμφαι δὲ δεῖσασαι τὸν Ἡρακλέα, μὴ αὐτὸν εὐροὶ κρυπτόμενον παρ' αὐταῖς, μετέβαλον τὸν Ἕγλαν καὶ ἐποίησαν ἠχώ καὶ πρὸς τὴν βοήν πολλάκις ἀντεφώνησεν Ἡρακλεῖ.

καὶ ὁ μὲν ὡς οὐκ ἐδύνατο πλείστα ποιησάμενος ἐξευρεῖν τὸν Ἕγλαν, παρεγένετο πρὸς τὴν ναῦν καὶ αὐτὸς μὲν ἔπλει μετὰ τῶν ἀριστεῶν. Πολύφημον δὲ καταλείπει ἐν τῷ χωρίῳ, εἴ πως δύναίτο ζητῶν ἐξευρεῖν αὐτῷ τὸν Ἕγλαν· καὶ ὁ μὲν Πολύφημος ἔφθη τελευτήσας. Ἕγλα δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν παρὰ τὴν κρήνην οἱ ἐπιχώριοι καὶ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος εἰς τρεῖς ὁ ἱερεὺς φωνεῖ καὶ εἰς τρεῖς ἀμείβεται πρὸς αὐτὸν ἠχώ.

27. Ἴφιγένεια

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιομένων δ'

Θησέως καὶ Ἑλένης τῆς Διὸς ἐγένετο θυγάτηρ Ἴφιγένεια καὶ αὐτὴν ἐξέτρεφεν ἡ τῆς Ἑλένης ἀδελφὴ Κλυταιμήστρα, πρὸς δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα εἶπεν αὐτὴ τεκεῖν· Ἑλένη γὰρ πυνθανομένων τῶν ἀδελφῶν ἔφη κόρη παρὰ Θησέως ἀπελθεῖν.

ἐπεὶ δὲ ἡ στρατιὰ ἡ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὸ ἀπλοΐας ἐν Αὐλίδι κατέχετο, προσήμεινον οἱ μάντις, ὅτι ἔσοιτο πλοῦς, ἐὰν Ἀρτέμιδι θύσωσι τὴν Ἴφιγένειαν. Ἀγαμέμνων δὲ διδοῖ σφάγιον αὐτὴν αἰτούντων τῶν Ἀχαιῶν, πρὸς δὲ τὸν βωμὸν ἀγομένην οἱ μὲν ἀριστεῖς οὐ προσέβλεψαν, ἀλλὰ πάντες ἔτρεψαν ἄλλη τὰς ὄψεις.

Ἄρτεμις δὲ ἀντὶ τῆς Ἴφιγενείας παρὰ τὸν βωμὸν ἔφηνε μόσχον, αὐτὴν δὲ προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπήνεγκεν εἰς τὸν Εὐξείνιον λεγόμενον πόντον παρὰ Θόαντα τὸν Βορυσθένους παῖδα. καὶ τὸ μὲν ἔθνος ἐκεῖνο τῶν νομάδων ἐκάλεσε Ταύρους, ἐπεὶ ἀντὶ τῆς Ἴφιγενείας παρὰ τὸν βωμὸν ἔφηνε ταῦρον, αὐτὴν δ' ἡ θεὸς Ταυροπόλον.

κατὰ δὲ χρόνον ἰκνούμενον ἀπόκισε τὴν Ἴφιγένειαν εἰς τὴν Λευκὴν λεγομένην νῆσον παρὰ τὸν Ἀχιλλέα καὶ ἀλλάξασα ἐποίησεν αὐτὴν ἀγήρων καὶ ἀθάνατον δαίμονα καὶ ὠνόμασεν ἀντὶ τῆς Ἴφιγενείας Ὀρσιλοχίαν. ἐγένετο δὲ Ἀχιλλεῖ σύνοικος.

29. Γαλινθιάς Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιομένων δ'

Προίτου θυγάτηρ ἐν Θήβαις ἐγένετο Γαλινθιάς. αὕτη παρθένος ἦν συμπαίκτρια καὶ ἑταιρὶς Ἀλκμήνης τῆς Ἥλεκτρύωνος. ἐπεὶ δὲ Ἀλκμήνην ὁ τόκος ἤπειγε τοῦ Ἡρακλέους, Μοῖραι καὶ Εἰλείθυια πρὸς χάριν τῆς Ἥρας κατεῖχον ἐν ταῖς ὠδίσι τὴν Ἀλκμήνην.

καὶ αὐταὶ μὲν ἐκαθέζοντο κρατοῦσαι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, Γαλινθιάς δὲ δεῖσασα μὴ Ἀλκμήνην ἐκστήσωσι βαρυνομένην οἱ πόνοι, δραμοῦσα παρά τε τὰς Μοῖρας καὶ τὴν Εἰλείθυιαν ἐξήγγειλεν ὅτι Διὸς βουλή γέγονε τῇ Ἀλκμῆνῃ παῖς κόρος, αἱ δὲ ἐκείνων τιμαὶ καταλέλυνται.

πρὸς δὴ τοῦτ' ἐκπληξίς ἔλαβε τὰς Μοῖρας καὶ ἀνήκαν εὐθύς τὰς χεῖρας, Ἀλκμήνην δὲ κατέλιπον εὐθύς αἱ ὠδίνες καὶ ἐγένετο Ἡρακλῆς. αἱ δὲ Μοῖραι πένθος ἐποίησαντο καὶ τῆς Γαλινθιάδος ἀφείλοντο τὴν κορείαν, ὅτι θνητὴ τοὺς θεοὺς ἐξηπάτησε, καὶ αὐτὴν ἐποίησαν δολερὰν γαλῆν καὶ δίκαιταν ἔδωκαν ἐν τῷ μυχῶ καὶ ἄμορφον ἀπέδειξαν τὴν γονήν. θορίσκεται μὲν γὰρ διὰ τῶν ὠτῶν, τίκει δ' ἀναφέρουσα τὸ κύομενον ἐκ τοῦ τραχήλου.

ταύτην Ἐκάτη πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς ὄψεως ᾤκτειρε καὶ ἀπέδειξεν ἱερὰν αὐτῆς διάκονον· Ἡρακλῆς δ' ἐπεὶ ἠϋξήθη τὴν χάριν ἐμνημόνευσε καὶ αὐτῆς ἐποίησεν ἀφίδρυμα παρὰ τὸν οἶκον καὶ ἱερὰ προσήνεγκεν. ταῦτα νῦν ἔτι τὰ ἱερὰ Θηβαῖοι φυλάττουσι καὶ πρὸ Ἡρακλέους ἑορτῇ θύουσι Γαλινθιάδι πρώτη.

30. Βυβλίς

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιομένων β΄

Ἀπόλλωνος καὶ Ἀκακαλλίδος τῆς Μίνω θυγατρὸς ἐγένετο παῖς ἐν Κρήτῃ Μίλητος. τοῦτον ἡ Ἀκακαλλίς, δεῖσασα Μίνω, ἐξέβαλλεν εἰς τὴν ὕλην, καὶ αὐτὸν ἐπιφοιτῶντες λύκοι βουλῇ Ἀπόλλωνος ἐφύλαττον καὶ ὄρεγον παρὰ μέρος γάλα. ἔπειτα δὲ βουκόλοι περιτυχόντες ἀνείλοντο καὶ ἔτρεφον ἐν τοῖς οἰκείοις.

ἐπεὶ δὲ ὁ παῖς ἠΰξετο καὶ ἐγένετο καλὸς καὶ δραστήριος καὶ ὁ Μίνως κατὰ πόθον ἐνεχείρει βιάζεσθαι, τότε νυκτὸς ὁ Μίλητος ἐμβὰς εἰς ἄκατον βουλῇ Σαρπηδόνοιο εἰς Καρίαν ἀποδιδράσκει καὶ πόλιν ἐνταυθοῖ κτίσας Μίλητον ἔγμην Εἰδοθέην τὴν Εὐρύτου θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῶν Καρῶν. καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδας αὐτῇ Καῦνος καὶ Βυβλίς, ἀφ' οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ Καῦνος, καὶ Βυβλίς.

ταύτης ἐγένοντο πλείστοι μνηστήρες ἐπιχώριοι καὶ κατὰ κλέος ἐκ τῶν πέριξ πόλεων. ἡ δὲ τῶν μὲν λόγον ἐποιεῖτο βραχύν, αὐτὴν δὲ ἄφατος ἔρωσι ἐξέμηνε τοῦ Καῦνου. καὶ τὸ πάθος ἄχρι μὴν ἐδύνατο κρύπτειν ἐλελήθει τοὺς γονεῖς· ἐπεὶ δὲ καθ' ἡμέραν εἶχετο χαλεπωτέρῳ δαίμονι, νυκτὸς ἔγνω καταβαλεῖν ἐκ τῆς πέτρας ἑαυτήν.

καὶ

ἡ μὲν εἰς τὸ πλησίον ὄρος παρελθοῦσα ῥίπτειν ἑαυτὴν ἐπεχείρησε, νύμφαι δὲ κατέσχον οἰκτεῖρασθαι καὶ πολλὸν ὕπνον ἐπέβαλον καὶ αὐτὴν ἥλλαξαν ἀπ' ἀνθρώπου εἰς δαίμονα καὶ ὠνόμασαν ἀμαδρυνάδα νύμφην Βυβλίδα καὶ ἐποίησαντο συνδίαιτον ἑταιρίδα. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ῥέον ἐκ τῆς πέτρας ἐκείνης ἄχρι νῦν παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις Δάκρυον Βυβλίδος.

31. Μεσσάπιοι Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιομένων β'

Λυκάονος τοῦ αὐτόχθονος ἐγένοντο παῖδες Ἰάπυξ καὶ Δαύνιος καὶ Πευκέτιος. οὗτοι λαὸν ἀθροίσαντες ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸν Ἀδρίαν· ἐξελάσαντες δὲ τοὺς ἐνταυθοῖ οἰκοῦντας Αὔσονας αὐτοὶ καθιδρύθησαν.

ἦν δὲ τὸ πλεόν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἔποικον, Ἰλλυριοὶ Μεσσάπιοι. ἐπεὶ δὲ τὸν στρατὸν ἅμα καὶ τὴν γῆν ἐμέρισαν τριχῆ καὶ ὠνόμασαν ὡς ἐκάστοις ἡγεμόνος ὄνομα εἶχε Δαυνίους καὶ Πευκετίους καὶ Μεσσαπίους, τὸ μὲν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι πρὸς τὴν ἐσχατιὰν τῆς Ἰταλίας ἐγένετο Μεσσαπίων, ἐν ἧ πόλις ὄκηται Βρεντέσιον, τὸ δὲ παρὰ τὴν γῆν ἐντὸς τοῦ Τάραντος ἐγένετο Πευκετίων, ἐνδοτέρω δὲ τούτου τὸ τῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεόν ἐγενέτο Δαυνίων, τὸ δὲ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων.

καὶ ἐγένετο ταῦτα πολὺ πρὸ τῆς Ἡρακλέους στρατείας. ἦν δὲ τοῖς τότε βίος ἀπὸ θρεμμάτων καὶ νομῆς. μυθολογοῦσιν οὖν ἐν τῇ Μεσσαπίων γῇ παρὰ τὰς λεγομένας Ἱεράς Πέτρας φανῆναι νύμφας ἐπιμηλίδας χορευούσας, τοὺς δὲ παῖδας τῶν Μεσσαπίων καταλιπόντας τὰ ποιμνία καὶ θεωμένους εἰπεῖν, ὅτι βέλτιον αὐτοὶ χορεύουσιν.

οὗτος ὁ λόγος ἤλγυνε τὰς νύμφας καὶ τὸ νεῖκος ἐπὶ πλεόν ἐγένετο περὶ τῆς χορείας. οἱ δὲ παῖδες, ὅτι μὲν ἦν αὐτοῖς ἄμιλλα πρὸς δαίμονας ἠγνόουν, ἐχόρευον δ' οἷα πρὸς ὁμηλικας θνητὰς καὶ ὁ τρόπος αὐτοῖς τῆς ὀρχήσεως ἄτε ποιμένων ἄμουσος ἦν, ταῖς δὲ νύμφαις πᾶν ὅσον ἢ πλεῖστον ἐπέδωκεν εἰς κάλλος.

καὶ ἐπεκράτησαν χορεύουσαι τῶν παίδων καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς τάδε· ὦ κοῦροι, τὸ νεῖκος ἤρασθε πρὸς ἐπιμηλίδας νύμφας· οὐκ οὖν, ὦ ἄφρονες, νικώμενοι δώσετε δίκην; καὶ οἱ παῖδες, ἵνα περ ἐστήκεσαν παρὰ ἱερὸν τῶν νυμφῶν, ἐγένοντο δένδρη. καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νυκτὸς ἐκ τῆς ὕλης οἷα θρηνούντων, ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται Νυμφῶν τε καὶ Παίδων.

32. Δρυόπη

Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων α'

Δρύοψ ἐγένετο Σπερχειοῦ παῖς τοῦ ποταμοῦ καὶ Πολυδώρας μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων. οὗτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ θυγάτηρ αὐτῷ μονογενῆς ἐγένετο Δρυόπη καὶ ἐποίμαινεν αὐτὴ τὰ πρόβατα τοῦ πατρός· ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἠγάπησαν ὑπερφυῶς ἀμαδρυάδες νύμφαι καὶ ἐποιήσαντο συμπαίκτηριαν ἑαυτῶν, ἐδίδαξαν ὑμνεῖν θεοὺς καὶ χορεύειν.

ταύτην ἰδὼν Ἀπόλλων χορεύουσαν ἐπεθύμησε μιχθῆναι. καὶ ἐγένετο πρῶτα μὲν κλεμμύς, ἐπεὶ δ' ἡ Δρυόπη γέλωτα μετὰ τῶν νυμφῶν καὶ παίγνιον ἐποιήσατο τὴν κλεμμὺν καὶ αὐτὴν ἐνέθετο εἰς τοὺς κόλπους, μεταβαλὼν ἀντὶ τῆς κλεμμύος ἐγένετο δράκων.

καὶ αὐτὴν κατέλειπον αἱ νύμφαι πτοηθεῖσαι· Ἀπόλλων δὲ Δρυόπη μίγνυται, ἡ δὲ ὄχετο φεύγουσα περίφοβος εἰς τὰ οἰκία τοῦ πατρός καὶ οὐδὲν ἔφρασε πρὸς τοὺς γονεῖς. ἐπεὶ δ' ἔγημεν αὐτὴν ὕστερον Ἄνδραίμων ὁ Ὀξύλου, γεννᾷ παιῖδα ἐξ Ἀπόλλωνος Ἄμφισσον. οὗτος ἐπεὶ τάχιστα ἠνδρώθη, ἀνὴρ ἐγένετο πάντων κρατῶν καὶ ἔκτισε παρὰ τὴν Οἴτην πόλιν ὁμώνυμον τῷ ὄρει καὶ τῶν ἐκεῖ τόπων ἐβασίλευεν.

ἰδρύσατο δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐν τῇ Δρυοπίδι. καὶ εἰς τοῦτο παριοῦσαν τὸ ἱερὸν Δρυόπην ἤρπασαν ἀμαδρυάδες νύμφαι κατ' εὐμένειαν καὶ αὐτὴν μὲν ἀπέκρουσαν εἰς τὴν ὕλην, ἀντὶ δ' ἐκείνης αἴγειρον ἀνέφηναν ἐκ τῆς γῆς καὶ παρὰ τὴν αἴγειρον ὕδωρ ἀνέρρηξαν, Δρυόπη δὲ μετέβαλε καὶ ἀντὶ θνητῆς ἐγένετο νύμφη.

Ἄμφισσος δὲ ἀντὶ τῆς πρὸς τὴν μητέρα χάριτος ἱερὸν ἰδρύσατο νυμφῶν καὶ πρῶτος ἀγῶνα ἐπετέλεσε δρόμου· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐπιχώριοι τὸν ἀγῶνα διαφυλάσσουσι τοῦτον· γυναικὶ δ' οὐχ ὅσιον παρατυχεῖν, ὅτι Δρυόπην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ νυμφῶν δύο παρθένοι ταῖς ἐπιχωρίοις ἐδήλωσαν, πρὸς ἃς ἐχάλεπηναν αἱ νύμφαι καὶ αὐτὰς ἀντὶ παρθένων ἐλάτας ἐποίησαν.

33. Ἀλκμήνη Ἱστορεῖ Φερεκίδης

Μετὰ τὸν Ἡρακλέους ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισμὸν Εὐρυσθεὺς ἐξέλασας τοὺς ἀπ' αὐτοῦς τῆς πατρίδος αὐτὸς ἐβασίλευεν. οἱ δὲ Ἡρακλεῖδαι καταφυγόντες πρὸς Δημοφῶντα τὸν Θησέως ᾤκησαν τὴν τετράπολιν τῆς Ἀττικῆς· Εὐρυσθεὺς δὲ πέμψας ἄγγελον εἰς Ἀθήνας πόλεμον προέλεγε τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ μὴ τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐξέλασωσιν.

οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον οὐκ ἀπολέγονται, Εὐρυσθεὺς δ' ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ παραταξάμενος αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει μαχόμενος, ἡ δὲ πληθὺς ἐτράπη τῶν Ἀργείων. Ὑλλος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλεΐδαι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀποθανόντος Εὐρυσθέως κατοικίζονται πάλιν ἐν Θήβαις.

ἐν δὲ τούτῳ καὶ Ἀλκμήνη κατὰ γῆρας ἀποθνήσκει καὶ αὐτὴν ἐξεκόμισαν Ἡρακλεΐδαι· ᾤκουν δὲ παρὰ τὰς Ἡλέκτρας πύλας, ὅτιπερ καὶ Ἡρακλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμπει κελεύων Ἀλκμήνην ἐκκλέψαι καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς Μακάρων νήσους καὶ δοῦναι Ῥαδαμάνθυι γυναικᾶ· Ἑρμῆς δὲ πεισθεὶς Ἀλκμήνην ἐκκλέπτει, λίθον δ' ἀντ' αὐτῆς ἐντίθησιν εἰς τὴν σορόν.

οἱ δ' Ἡρακλεΐδαι ἐπεὶ τὴν λάρνακα φέροντες ἐβαρύνοντο, κατατίθενται καὶ ἀποκαλύψαντες εὖρον ἀντὶ τῆς Ἀλκμήνης λίθον καὶ αὐτὸν ἐξελόντες ἔστησαν ἐν τῷ ἄλσει, ὅτιπερ ἔστι τὸ ἡρῶον τὸ τῆς Ἀλκμήνης ἐν Θήβαις.

35. Βουκόλοι

Ἱστορεῖ Μενεκράτης Ξάνθιος Λυκιακοῖς καὶ Νίκανδρος

Λητὸν ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίᾳ
τῇ νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν ἐπιφερομένη τοὺς παῖδας ἐπὶ
τὰ λουτρά τοῦ Ξάνθου· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο ἐν τῇ γῆ
ταύτῃ, ἐνέτυχε πρῶτα Μελίτη κρήνη καὶ προεϋμεῖτο πρὶν
ἐπὶ τὸν Ξάνθον ἐλθεῖν ἐνταυθοῖ τοὺς παῖδας ἀπολοῦσαι.

ἐπεὶ δ' αὐτὴν ἐξήλασαν ἄνδρες βουκόλοι, ὅπως ἂν αὐτοῖς
οἱ βόες ἐκ τῆς κρήνης πίωσιν, ἀπαλλάττεται καταλιποῦσα
τὴν Μελίτην ἢ Λητῶ, λύκοι δὲ συναντόμενοι καὶ σήναντες
ὑφηγήσαντο τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπήγαγον ἄχρι πρὸς τὸν ποτα-
μὸν αὐτὴν τὸν Ξάνθον.

ἢ δὲ πιούσα τοῦ ὕδατος καὶ ἀπο-
λούσασα τοὺς παῖδας τὸν μὲν Ξάνθον ἱερὸν ἀπέδειξεν Ἀπόλ-
λωνος, τὴν δὲ γῆν Τρεμιλίδα λεγομένην Λυκίαν μετωνό-
μασεν ἀπὸ τῶν καθηγησαμένων λύκων.

ἐπὶ δὲ τὴν κρή-
νην αὐτὴς ἐξίκετο δίκην ἐπιβαλοῦσα τοῖς ἀπελάσασιν αὐτὴν
βουκόλοις· καὶ οἱ μὲν ἀπέλουοντο ἔτι παρὰ τὴν κρήνην
τοὺς βοῦς, Λητὸν δὲ μεταβαλοῦσα πάντας ἐποίησε βατρά-
χους καὶ λίθῳ τραχεῖ τύπτουσα τὰ νῶτα καὶ τοὺς ὄμους
κατέβαλε πάντας εἰς τὴν κρήνην καὶ βίον ἔδωκεν αὐτοῖς
καθ' ὕδατος, οἱ δ' ἄχρι νῦν παρὰ ποταμοὺς βοῶσι καὶ λίμνας.

36. Πανδάρειος

Ἦνίκα Ῥέα φοβουμένη Κρόνον κατέκρυψεν ἐν τῷ κευθμῶνι τῆς Κρήτης τὸν Δία, τότε αὐτὸν ἐξέθρεψεν αἰξὶς νύμφη μαστὸν ὀρέγουσα. τὴν αἶγα δὲ Ῥέας βουλῇ κύων χρύσεος ἐφύλαττεν.

ἐπεὶ δὲ Ζεὺς Τιτῆνας ἐξελάσας τὸν Κρόνον ἀφείλετο τῆς ἀρχῆς, ἐποίησε τὴν μὲν αἶγα μεταβαλὼν ἀθάνατον· καὶ αὐτῆς ἔτι νῦν εἶδωλόν ἐστιν ἐν τοῖς ἄστροις· τὸν δὲ κύνα τὸν χρύσειον ἀπέδειξε φυλάττειν τὸ ἱερὸν ἐν Κρήτῃ. τοῦτον Πανδάρειος ὁ Μέροπος κλέψας ὄχθητο φέρων εἰς Σίπυλον καὶ αὐτὸν παρεδέξατο φυλάττειν παρὰ τοῦ Πανδάρειου Τάνταλος ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς.

ἐπεὶ δὲ μετὰ χρόνον Πανδάρειος ἐλθὼν εἰς Σίπυλον ἀπήτει τὸν κύνα, Τάνταλος ὤμοσε μὴ λαβεῖν. Ζεὺς δὲ Πανδάρειον μὲν ἀντὶ τῆς κλοπῆς ἐποίησεν ὅθιπερ εἰστήκει πέτρον· Τάνταλον δὲ, ἐπεὶ τὸν ὄρκον ἐμεύσατο, κατέβαλε καὶ περιέθηκε περὶ αὐτὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν Σίπυλον.

37. Δωριεῖς

Διομήδης μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἰλίου παραγενόμενος εἰς Ἄργος Αἰγιάλειαν μὲν ἐμέμψατο τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ χάριν ἔργων Ἀφροδίτης, αὐτὸς δ' εἰς Καλυδῶνα τῆς Αἰτωλίας ἀφίκετο καὶ ἀνελὼν Ἄργιον καὶ τοὺς παῖδας Οἰνεὶ τῷ προπάτορι τὴν βασιλείαν ἀποδίδωσιν.

αὐτίς δὲ πλέων εἰς Ἄργος ὑπὸ χειμῶνος εἰς τὸν Ἴονιον ἐκφέρεται πόντον. ἐπεὶ δὲ παραγενόμενον αὐτὸν ἔγνω Δαῦνιος ὁ βασιλεὺς ὁ τῶν Δαυνίων, ἐδεήθη τὸν πόλεμον αὐτῷ συμπολεμήσαι πρὸς Μεσσαπίους ἐπὶ μέρει γῆς καὶ γάμφῳ θυγατρὸς τῆς ἑαυτοῦ.

καὶ Διομήδης ὑποδέχεται τὸν λόγον. ἐπεὶ δὲ παραταξάμενος ἐτρέψατο τοὺς Μεσσαπίους καὶ ἔλαβε τὴν γῆν, ταύτην μὴν Δωριεῦσιν ἔνειμε τοῖς σὺν αὐτῷ· δύο δὲ παῖδας ἐκ τῆς θυγατρὸς ἔσχε τῆς Δαυνίου, Διομήδη καὶ Ἀμφίνομον.

τελευτήσαντα δ' αὐτὸν κατὰ γῆρας ἐν Δαυνίους ἐκτέρισαν οἱ Δωριεῖς ἐν τῇ νήσῳ καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Διομήδειαν, αὐτοὶ δ' ἐγεώργουν ἢ ἐδάσαντο παρὰ τοῦ βασιλέως γῆν καὶ αὐτοῖς ἐξέφερε πλεῖστον καρπὸν κατ' ἐμπειρίαν γεωργικῶν ἔργων.

Δαυνίου δ' ἀποθανόντος ἐπεβούλευσαν Ἰλλυριοὶ βάρβαροι κατὰ φθόνον αὐτῶν τῆς γῆς καὶ ἀνείλον ἐν τῇ νήσῳ πάντα τὰ ἔντομα θύοντας ἐπιφανέντες οἱ Ἰλλυριοὶ τοὺς Δωριεῖς· Διὸς δὲ βουλῇ τὰ σώματα μὲν ἠφανίσθη τῶν Ἑλλήνων, αἱ ψυχαὶ δὲ μετέβαλον εἰς ὄρνιθας.

καὶ ἔτι νῦν Ἑλληνικὴ μὲν ἐπ' ἀν καθορμίσσεται ναῦς, φοιτῶσι πρὸς αὐτοὺς οὗτοι οἱ ὄρνιθες, Ἰλλυρικὴν δὲ φεύγουσι ναῦν καὶ ἀφανίζονται πάντες ἐκ τῆς νήσου.

38. Λύκος Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων α'

Αἰακῶ τῷ Διὸς καὶ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ παῖδες ἐγένοντο Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς καὶ τρίτος Φῶκος ἐκ Ψαμάθης τῆς Νηρέως. τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Αἰακός, ὅτι καλὸς κάγαθός ἦν ἀνὴρ.

Πηλεὺς δὲ καὶ Τελαμῶν φθονήσαντες αὐτῷ κτείνουσι θανάτῳ κρυφαίῳ καὶ διὰ τοῦτ' ἐξελαθέντες ὑπ' Αἰακοῦ τὴν Αἰγίαν ἐξέλιπον. ὤκησε δὲ Τελαμῶν μὲν Σαλαμίνα τὴν νῆσον, Πηλεὺς δ' ἐξίκετο πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἴρου καὶ ἰκετεύσας καθαίρεται παρ' αὐτῷ τὸν φόνον· καὶ αὐτὶς Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἐπὶ συὸς βολῆ κτείνει·

καὶ φυγὼν ἔρχεται παρὰ Ἄκαστον, οὗ ὑπὸ τῆς γυναικὸς πρὸς ἀφροδίσιον ἔργον διαβληθεὶς καταλείπεται μόνος ἐν τῷ Πηλίῳ. καὶ πλαζόμενος ἐντυγχάνει Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ, ἰκετεύοντα δὲ αὐτὸν ὑποδέχεται ἐκεῖνος εἰς τὸ ἄντρον.

καὶ Πηλεὺς ἀγείρας πολλὰ πρόβατα καὶ βοῦς ἄγει πρὸς τὸν Ἴρον κατὰ ποινὴν τοῦ φόνου. ταύτην οὐχ ὑποδέχεται τὴν ποινὴν ὁ Ἴρος, ἀλλὰ Πηλεὺς ἀπαγαγὼν ἀφήσιν κατὰ χρησμὸν θεοῦ.

καὶ τὰ πρόβατα νομέων ἔρημα λύκος ἐπελθὼν κατέδει καὶ ὁ λύκος οὗτος κατὰ δαίμονα μεταβαλὼν ἐγένετο πέτρος καὶ ἄχρι πλείστου διέμενε μεταξὺ Λοκρίδος καὶ τῆς Φωκῆων γῆς.

39. Ἄρκεοφῶν Ἱστορεῖ Ἑρμησιάνναξ Λεοντίω β'

Ἄρκεοφῶν ὁ Μιννυρίδου πόλεως μὲν ἦν Σαλαμίνοσ τῆσ ἐν Κύπρῳ, γονέων δὲ οὐκ ἐπιφανῶν (ἦσαν γὰρ ἐκ Φοινίκης), χρήμασι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονία πλεῖστον ὑπερήνεγκεν. οὗτοσ ἰδὼν τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντοσ τοῦ Σαλαμινίων βασιλέωσ ἠράσθη.

γένοσ δ' ἦν τοῦ Νικοκρέοντοσ ἀπὸ Τεύκρου τοῦ ξυνελόντοσ Ἴλιον Ἀγαμέμνονι, παρ' ὃ καὶ μᾶλλον ὁ Ἄρκεοφῶν ἐφίετο τοῦ γάμου τῆσ παιδόσ, καὶ ὑπέσχετο πλεῖστα παρὰ τοὺσ ἄλλοουσ μνηστήρασ ἀποΐσειν ἔδνα. Νικοκρέων δ' οὐχ ὑποδέχεται τὸν γάμον κατ' αἰσχύνην γένουσ τοῦ Ἄρκεοφῶντοσ, ὅτι αὐτῷ πατέρεσ ἦσαν Φοινικεσ.

Ἄρκεοφῶντι δ' ἀποτυγχανομένῳ πρὸσ τὸν γάμον πολὺ χαλεπώτεροσ ἦν ὁ ἔρωσ καὶ νυκτόσ ἐπὶ τὰ οἰκία τῆσ Ἀρσινόησ ἐφοῖτα καὶ διενυκτέρευσε μετὰ τῶν ἠλικιωτῶν. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ πρὸσ τὸ ἔργον οὐδὲν ἐτυγχάνετο, πείθει τροφὸν αὐτῆσ καὶ πλεῖστα δῶρα πέμψασ ἐπειράθη τῆσ παιδόσ, εἴ πωσ αὐτῷ δύναιτο κρύφα μιχθῆναι τῶν γονέων.

ἠ δὲ παῖσ, ἐπεὶ τὸν λόγον ἠ τροφὸσ αὐτῇ προσήνεγκε, κατεμήνυσε πρὸσ τοὺσ γονέασ· οἱ δὲ γλώσσασ ἄκραν καὶ ρίνα καὶ δακτύλοουσ ἀποτεμόντεσ τῆσ τροφοῦ καὶ λαβησάμενοι ἀνοίκτρωσ ἐξήλασασ ἐκ τῶν οἰκίων. καὶ πρὸσ τὸ ἔργον ἐνεμέσσησεν ἠ θεόσ.

Ἄρκεοφῶν μὲν οὖν κατ' ὑπερβολὴν πάθουσ καὶ ὑπεροψίαν τὴν πρὸσ τὸν γάμον ἐκῶν ἀποθνήσκει κατὰ τροφῆσ ἔνδειαν· οἱ δὲ πολῖται τὸν θάνατον οἰκτείραντεσ ἐπένησασ, ἠμέρα δὲ τρίτη τὸ σῶμα προήνεγκαν εἰσ ἐμφανέσ οἱ προσήκοντεσ.

καὶ οἱ μὲν ἔμελλον κηδεύσειν, Ἀρσινόη δὲ πρὸσ ὕβριν ἐπεθύμησεν ἐκ τῶν οἴκων ἐκκύψασα τὸ σῶμα τὸ τοῦ Ἄρκεοφῶντοσ κατακαίόμενον ἰδεῖν. καὶ ἠ μὲν ἐθεᾶτο, μισήσασα δὲ τὸ ἦθοσ Ἀφροδίτη μετέβαλεν αὐτὴν καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀνθρώπου λίθον καὶ τοὺσ πόδασ ἐρρίζωσεν ἐπὶ τὴν γῆν.

40. Βριτόμαρτις

Κασσιεπείας τῆς Ἀραβίου καὶ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος
ἐγένετο Κάρμη· ταύτη μιγείς Ζεὺς ἐγέννησε Βριτόμαρτιν.
αὕτη φυγοῦσα τὴν ὁμιλίαν τῶν ἀνθρώπων ἠγάπησεν αἰεὶ
παρθένος εἶναι.

καὶ παρεγένετο πρῶτα μὲν ἐπ' Ἄργος ἐκ
Φοινίκης παρὰ τὰς Ἑρασίνου θυγατέρας Βύζην καὶ Μελίτην
καὶ Μαίραν καὶ Ἀγχιρόην, ἔπειτα δ' ἐκ τοῦ Ἄργους εἰς
Κεφαλληνίαν ἀνέβη καὶ αὐτὴν ὠνόμασαν οἱ Κεφαλλῆνες Λα-
φρίαν καὶ ἱρ' ἀνήγαγον ὡς θεῶ.

ἔπειτα ἔρχεται εἰς Κρή-
την καὶ αὐτὴν ἰδὼν Μίνως καὶ ἐρασθεὶς ἐδίωκεν· ἡ δὲ κα-
τέφυγε παρ' ἄνδρα ἀλιέας· οἱ δὲ αὐτὴν κατέδυσαν εἰς τὰ
δίκτυα καὶ ὠνόμασαν ἐκ τούτου Κρήτες Δίκτυναν καὶ
ἱερά προσήνεγκαν. ἐκφυγοῦσα δὲ Μίνωα ἐξίκετο ἡ Βριτό-
μαρτις εἰς Αἴγινα ἐν πλοίῳ σὺν ἀνδρὶ ἀλιεῖ Ἀνδρομήδει.

καὶ ὁ μὲν αὐτῇ ἐνεχείρησεν ὀρεγόμενος μιχθῆναι, ἡ δὲ Βρι-
τόμαρτις ἀποβῶσα ἐκ τοῦ πλοίου κατέφυγεν εἰς ἄλσος, ὅτι-
πέρ ἐστι νῦν αὐτῆς τὸ ἱερόν, κἀνταῦθα ἐγένετο ἀφανής,
καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Ἀφαίαν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμι-
δος τόνδε τόπον, ἐν ᾧ ἀφανὴς ἐγένετο ἡ Βριτόμαρτις,
ἀφιέρωσαν Αἴγινῆται· καὶ ὠνόμασαν Ἀφαίην καὶ ἱερά
ἐπετέλεσαν ὡς θεῶ.

41. Ἀλώπηξ

Κέφαλος ὁ Δηϊόνος ἔγημεν ἐν Θορικῷ τῆς Ἀττικῆς
Πρόκριν τὴν θυγατέρα τὴν Ἐρεχθέως. ἦν δὲ ὁ Κέφαλος
νέος καὶ καλὸς καὶ ἀνδρείος· ἐρασθεῖσα δὲ διὰ τὸ κάλλος
ἤρπασεν αὐτὸν Ἥως καὶ ἐποίησατο σύνοικον.

τότε δ' οὖν ὁ

Κέφαλος ἐπειρᾶτο τῆς Πρόκριδος, εἰ συμμένειν ἀδιάφορος
αὐτῷ ἐθελήσαι. καὶ αὐτὸς μὲν καθ' ἣντινα πρόφασιν ἐσκή-
ψατο εἰς θήρας ἰέναι, Πρόκριδι δὲ εἰσαπέστελλεν ἄνδρα
οἰκίητην ἀγνώτα φέροντα χρυσὸν πολὺν καὶ αὐτὸν ἐδίδασκε
λέγειν πρὸς τὴν Πρόκριν, ὅτι ἀνὴρ ξένος ἐρασθεὶς διδοῖ
τοῦτο τὸ χρυσίον, εἰ αὐτῷ συγγένοιτο.

ἠ δὲ Πρόκρις τὸ

μὲν πρῶτον ἀπολέγεται τὸν χρυσόν, ἐπεὶ δὲ διπλάσιον εἰ-
σέπεμψεν, ὁμολογεῖ καὶ προσδέχεται τὸν λόγον. ὁ δὲ Κέφα-
λος ὅτε αὐτὴν ἔγνω παρελθοῦσαν εἰς τὸν οἶκον καὶ κατακλι-
νεῖσαν ὡς παρὰ τὸν ξένον, δᾶδα καιομένην παρήνεγκε καὶ
κατεφώρασεν αὐτήν.

Πρόκρις δὲ καταλιποῦσα τὸν Κέφα-

λον ὑπ' αἰσχύνης ὄχετο φεύγουσα παρὰ Μίνωα τὸν βα-
σιλέα τῶν Κρητῶν. καταλαβοῦσα δ' αὐτὸν ἐχόμενον ὑπ' ἀ-
τεκνίας, ὑπισχνεῖτο καὶ ἐδίδασκε τὸν τρόπον αὐτῷ, εἰ γέ-
νοιτο παῖδες. ὁ γὰρ Μίνως οὔρεσκειν ὄφεις καὶ σκορπίους
καὶ σκολοπένδρας καὶ ἀπέθνησκον αἱ γυναῖκες ὅσαις ἐμί-
γνυτο.

Πασιφάη δ' ἦν Ἥλιου θυγάτηρ ἀθάνατος. ἠ μὲν

οὖν Πρόκρις ἐπὶ τῇ γονῇ Μίνωος μηχανᾶται τοιόνδε· κύστιν
αἰγὸς ἐνέβαλεν εἰς γυναικὸς φύσιν καὶ ὁ Μίνως τοὺς ὄφεις
πρότερον ἐξέκρινεν εἰς τὴν κύστιν, ἔπειτα δὲ παρὰ τὴν Πα-
σιφάην εἰσιῶν ἐμίγνυτο. καὶ ἐπεὶ αὐτοῖς ἐγένοντο παῖδες,
ὁ Μίνως διδοῖ τῇ Πρόκριδι τὸν ἄκοντα καὶ τὸν κύνα· τού-
τους δὲ οὐδὲν ἐξέφυγε θηρίον, ἀλλὰ πάντα ἐχειροῦντο.

καὶ ἠ Πρόκρις δεξαμένη ἀφίκετο εἰς Θορικὸν τῆς Ἀττικῆς,
ὅπου ὄκει ὁ Κέφαλος, καὶ σὺν αὐτῷ ἐκνηγέται ἐξαλλάξασα
τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν κουράν τῆς κεφαλῆς εἰς ἄνδρα καὶ οὐ-
δεὶς αὐτὴν ἰδὼν ἐγνώρισεν. Κέφαλος δέ, ἰδὼν ὅτι αὐτῷ μὲν
οὐδὲν ἐπετύγχανε τῶν πρὸς τὴν θήραν, ἅπαντα δὲ συνέφερε
πρὸς τὴν Πρόκριν, ἐπεθύμησεν αὐτὸς τὸν ἄκοντα τοῦτον
λαβεῖν. καὶ Πρόκρις μὲν τὸν κύνα προσυπέσχετο δώσειν,
εἰ αὐτῷ τῆς ὥρας ἐθελήσαι τῆς ἑαυτοῦ χαρίσασθαι.

ὁ δὲ

Κέφαλος παραδέχεται τὸν λόγον καὶ ὅτε κατεκλίθησαν,
ἐξέφηνεν ἑαυτὴν ἠ Πρόκρις καὶ ὠνείδισε τὸν Κέφαλον, ἥ
αὐτὸς πολὺν αἴσχιον ἐξαμάρτοι. καὶ τὸν μὲν κύνα καὶ τὸν

ἄκοντα λαμβάνει Κέφαλος· Ἀμφιτρώων δὲ χρήζων τοῦ κυνὸς ἐξίκετο παρὰ τὸν Κέφαλον, εἶγε ἐθελήσειεν ἅμα αὐτῷ ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα βῆναι σὺν τῷ κυνί, καὶ ὑπέσχετο τῆς λείας Ἀμφιτρώων ἀποίσειν τῷ Κεφάλῳ τὴν μοῖραν, ἣν ἂν ἐκ τῶν Τηλεβοῶν λάβῃ.

ἐφάνη γὰρ ἐν χρόνῳ τούτῳ Καδμείοις ἀλώπηξ, χρῆμά τι ἐξηλλαγμένον· αὕτη συνεχῶς ἐκ τοῦ Τευμησοῦ κατιοῦσα πολλάκις τοὺς Καδμείους ἠρπάζετο καὶ αὐτῇ προὔτιθεσαν παιδίον διὰ τριακοστῆς ἡμέρας, ἣ δὲ κατήσθιε λαμβάνουσα.

καὶ ἐπειδὴ Ἀμφιτρώων εἰσιῶν τὰς Θήβας ἐδεήθη Καδμείων ἐπὶ Τηλεβόας αὐτῷ συστρατεῦσαι, καὶ οἶδ' ἔφασαν εἰ μὴ αὐτοῖς τὴν ἀλώπεκα συνεχέλοι, συντίθεται Ἀμφιτρώων ἐπὶ τούτοις πρὸς τοὺς Καδμείους, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν Κέφαλον ἔλεγε τὴν συνθήκην καὶ ἔπειθε βῆναι εἰς Θήβας σὺν τῷ κυνί, ὃ δὲ Κέφαλος ἀποδέχεται τὸν λόγον καὶ ἐλθὼν κυνηγετεῖ τὴν ἀλώπεκα.

ἦν δὲ θεμιτὸν οὔτε τὴν ἀλώπεκα καταληφθῆναι ὑπό τινος διώκοντος οὔτε τὸν κύνα ἐκφυγεῖν διωκόμενον οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Θηβαίων, Ζεὺς ἐποίησεν ἀμφοτέρους λίθους.